

Concordia Seminary - Saint Louis

Scholarly Resources from Concordia Seminary

Ebooks

Print Publications

3-2-2020

The Book of Joshua

W. H. Bennett

ir_bennettw@csl.edu

Follow this and additional works at: <https://scholar.csl.edu/ebooks>

Part of the [Biblical Studies Commons](#)

Recommended Citation

Bennett, W. H., "The Book of Joshua" (2020). *Ebooks*. 4.

<https://scholar.csl.edu/ebooks/4>

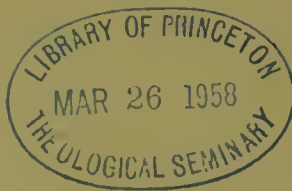
This Book is brought to you for free and open access by the Print Publications at Scholarly Resources from Concordia Seminary. It has been accepted for inclusion in Ebooks by an authorized administrator of Scholarly Resources from Concordia Seminary. For more information, please contact seitzw@csl.edu.

Bible. O.T. Hebrew. 1893

The Book of Joshua in Hebrew
with notes by
W.H. Bennett

BS15
2
1893
V.6

BS15
.2
1893
V.6

W. H. Bennett

The Book of Joshua

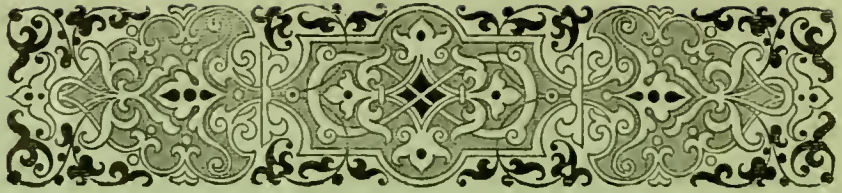
in Hebrew

BS15

2

1893

4.6

THE present edition of the Sacred Books of the Old Testament in Hebrew exhibits the reconstructed text on the basis of which the new translation of the Bible has been prepared by the learned contributors mentioned on the other page of the cover. It is, therefore, the exact counterpart of the English edition. Wherever the translation is based on a departure from the Received Text, the deviation appears here in the Hebrew text. Transpositions in the translation are also found here in the original. 5

Departures from the Received Text are indicated by diacritical signs: ∙ (i. e. V = Versions) designates a reading adopted on the authority of the Ancient Versions; ∙ (i. e. c = conjecture), conjectural emendations; and ∙ (i. e. 10 ∙ = נקר), changes involving merely a departure from the Masoretic points, or a different division of the consonantal text (e. g. ובו ימות, Eccl. 10, 1). א פסק 1 indicates transposition of the Masoretic פסוק סוף; ∙∙ is used in cases where the קרי has been adopted instead of the כתיב, and ∙∙ for changes introduced on the strength of parallel passages; ∙∙ enclose doublets of adjacent words which are 15 presumably from a different source, although we have no clue as to which document either should be referred. Doubtful words or passages are marked with notes of interrogation (i). Occasionally two diacritical marks are combined, e. g. ∙∙, i. e. deviations from the Received Text suggested by the Versions as well as by parallel passages; or ∙∙, i. e. departures from the Masoretic points 20 supported by the Versions, &c. — □ calls attention to transposed passages, e. g. 17, 11, the traditional position of the words in the Received Text being marked by □ while the transposed words are enclosed in [ ]. In cases where two or three consecutive words are transposed the traditional sequence is indicated by 1 2 3 &c. respectively prefixed to the individual words (e. g. 8 Sam., 4, 13). 25 Hopelessly corrupt passages are indicated by . . . . ., while asterisks * * * * point to lacunæ in the original. The text has been left unpointed except in ambiguous cases. The responsibility for the vocalization rests with the General Editor.

The Ancient Versions are referred to in the *Notes* under the following abbreviations: M = Masoretic Text; LXX = LXX; T = Targum; S = Peshita; 30 L = Vetus Latina; J (i. e. St. Jerome) = Vulgate; A = Aquila; Θ = Theodotion; Σ = Symmachos. ∙ denotes the Samaritan recension of the Pentateuch. CA means Codex Alexandrinus (A), CL = Lucianic recension (Λ), CM = Ambrosianus (F; — M = Mediolanensis), CS = Sinaiticus (א), CV = Vaticanus (B); CO is the Targum of Onkelos, CT = Targum of Pseudo-Jonathan; AV. = Authorized Version, 35 RV. = Revised Version, RVM = Revised Version Margin, OT. = Old Testament. It has not been deemed necessary to classify all the divergences exhibited by the Ancient Versions. As a rule, only those variations have been recorded on the authority of which an emendation has been adopted by the editor of the text. 40

The heavy-faced figures in the left margin of the *Notes* (1, 2, 3, &c.) refer to the chapters, the numbers in ( ) to the verses of the Hebrew text. The mark ^ means *omit(s)* or *omitted by*.

The Book of Joshua

BENNETT

3116 NT Hebrew 1895

THE SACRED BOOKS

OF

The Old Testament

A CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT

PRINTED IN COLORS, WITH NOTES

PREPARED

By eminent Biblical scholars of Europe and America

UNDER THE EDITORIAL DIRECTION OF

PAUL HAUPT

PROFESSOR IN THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY, BALTIMORE

PART 6

The Book of Joshua

BY

W. H. BENNETT

Leipzig

VERLAG VON C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG

1895

Baltimore

THE JOHNS HOPKINS PRESS

London

DAVID NUTT, 270-271 STRAND

The
Book of Joshua

CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT

PRINTED IN COLORS

EXHIBITING THE COMPOSITE STRUCTURE OF THE BOOK

WITH NOTES

BY

W H BENNETT, M. A.

PROFESSOR OF OLD TESTAMENT LANGUAGES AND LITERATURE,
HACKNEY AND NEW COLLEGES, LONDON,
SOMETIME FELLOW OF ST. JOHN'S COLLEGE, CAMBRIDGE

Leipzig

F. C. HENRICH'S'SCHL. BUCHHANDLUNG

1895

Baltimore
THE JOHNS HOPKINS PRESS

London
DAVID NUTT, 270-271 STRAND

יהושע

1 יהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון א
 2 מִשְׁרַת מֹשֶׁה לֵאמֹר: מֹשֶׁה עַבְדִּי מֵת וְעַתָּה קוּם עֲבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן
 3 הַזֶּה אִתָּה וְכָל הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לְהֵם: כָּל
 4 מְקוֹם אֲשֶׁר תֵּדְרֹךְ כִּף רַגְלֶכֶם בּוֹ לָכֵם נִתְּנוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל
 5 מֹשֶׁה: מִהַמְּדַבֵּר וְהַלְבַּנּוֹן הוּא וְעַד הַנְּהַר הַגְּדוֹל נְהַר פְּרָת^א וְעַד
 6 הַיָּם הַגְּדוֹל מִבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ יִהְיֶה נְבוֹלָכֶם: לֹא יִתְּצֵב אִישׁ לִפְנֵיךָ
 7 כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ כַּאֲשֶׁר הֵייתִי עִם מֹשֶׁה אֹהִיָּה עִמָּךְ לֹא אֶרְפָּךְ וְלֹא
 8 אֶעֱוֹבֶךָ: חֹזֶק וְאִמָּץ כִּי אִתָּה תִּנְחַל אֶת הָעָם הַזֶּה אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 9 נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתָּם לִתֵּת לָהֶם: רַק חֹזֶק וְאִמָּץ מֵאֵד לִשְׁמֵר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל
 10 אֲשֶׁר צִוֶּךָ מֹשֶׁה עַבְדִּי אֶל תִּסּוֹר מִמֶּנּוּ יְמִין וּשְׂמֹאל לִמְעַן תִּשְׁכִּיל בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ:
 11 לֹא יִמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִנֵּית בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלַיָּה לִמְעַן תִּשְׁמֵר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל
 12 הַכְּתוּב בּוֹ כִּי אִז תִּצְלִיחַ אֶת דְּרֹכְךָ וְאִז תִּשְׁכִּיל: הֲלוֹא צִוִּיתִיךָ חֹזֶק וְאִמָּץ אֶל
 13 תַּעֲרִץ וְאֵל תַּחַת כִּי עִמָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ:
 14 וַיֵּצֵא יְהוֹשֻׁעַ אֶת שְׂטָרֵי הָעָם לֵאמֹר: עֲבְרוּ בִקְרֵב הַמַּחֲנֶה וְצִוּוּ אֶת הָעָם לֵאמֹר
 15 הִכִּינוּ לָכֶם צֵדָה כִּי בַעֲוֹד שְׁלֹשַׁת יָמִים אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה לְבוֹא לְרִשְׁתַּת
 16 אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם לְרִשְׁתָּהּ: וּלְרֹאוּבֵנִי וּלְגַדִּי וּלְחֲצִי שִׁבְט
 17 הַמִּנְשֵׁה אָמַר יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: זְכוּר אֶת הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה אֲתֶכֶם מֹשֶׁה עַבְדִּי יְהוָה
 18 לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מְנִיחַ לָכֶם וַיִּנְתֶּן לָכֶם אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת: נִשְׁיָכֶם טַפְכֶם
 19 וּמִקְנֵיכֶם יֵשְׁבוּ בָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה בַּעֲבַר הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם תַּעֲבְרוּ חֲמִשִּׁים
 20 לְפָנֵי אֲחֵיכֶם כָּל גְּבוּרֵי הַחֵיל וְעֹזְרֹתֶם אוֹתָם: עַד אֲשֶׁר יֵנִיחַ יְהוָה לְאַחֵיכֶם כִּכֶם
 21 וַיִּרְשׁוּ גַם הֵמָּה אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם וּשְׁבַתֶם לְאָרֶץ יִרְשַׁתְכֶם^ב
 22 אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה עַבְדִּי יְהוָה בַּעֲבַר הַיַּרְדֵּן מִזֵּרַח הַשֶּׁמֶשׁ: וַיַּעֲנוּ אֶת יְהוֹשֻׁעַ
 23 לֵאמֹר כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתָנוּ נַעֲשֶׂה וְאֵל כָּל אֲשֶׁר תִּשְׁלַחֵנוּ נֵלֵךְ: כְּכֹל אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ אֶל
 24 מֹשֶׁה בְּנִשְׁמַע אֵלֶיךָ רַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם מֹשֶׁה: כָּל אִישׁ
 25 אֲשֶׁר יִמְרָה אֶת פִּיךָ וְלֹא יִשְׁמַע אֶת דְּבָרֶיךָ לְכָל אֲשֶׁר תִּצְוּנוּ יוֹמֵת רַק חֹזֶק
 וְאִמָּץ:

26 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוֹן מִן הַשְּׂמִימִים שְׁנַיִם אַנְשִׁים מִן־גִּלְיָד לֵאמֹר לָכֵן רָאוּ 2, א
 אֶת הָאָרֶץ וְאֵת רִיחֹהּ וַיָּלְכוּ וַיִּבְאוּ בֵּית אִשָּׁה וּזְנֵה וּשְׂמָה רַחֲב וַיִּשְׁכְּבוּ שָׁמָּה:
 27 וַיֹּאמֶר לְמַלְךְ רִיחֹהּ לֵאמֹר הִנֵּה אַנְשִׁים בָּאוּ הִנֵּה הִלִּילָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְחַפֵּר אֶת 2

(א) 1.2 לבני ישראל
 (ב) 4 כל ארץ החתים
 (ג) 7 התורה
 (ד) 22 וירשתם אותה

- 3,9 ארון הברית לאמר כבאכם עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו: ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם: ויאמר יהושע בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם והורש יוריש מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החיזי ואת הפרזי ואת הגרנשי והאמרי והיבוסים: הנה ארון הברית ארון כל הארץ עבר לפניכם בירדן: ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל איש אחד איש אחד לשבט: והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה ארון כל הארץ כמי הירדן מי הירדן יפרתון המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד: ויהי בנסע העם מאהליהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם: וכבוא הכהנים נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל נדותיו כל ימי קציר: ויעמדו המים הירדים מלמעלה כמו נד אחד תרחק מאד באדם העיר אשר מצד צרתן והירדים על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו: ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוים לעבור את הירדן:
- 15 ויהי כאשר תמו כל הגוים לעבור את הירדן: ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכין מבני ישראל איש אחד איש אחד משבט: ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל: למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה לכם: ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם: ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עמם אל המלון וינחום שם: ושתיים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה: והכהנים נשאי הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם וימהרו העם ויעברו: ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעברו ארון יהוה והכהנים לפני העם: ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה חמשים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה: כארבעים אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו: ביום ההוא גדל יהוה את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אתו כאשר יראו את משה כל ימי חייו: ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: צוה את הכהנים נשאי ארון הברית ויעלו מן הירדן: ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן הירדן: ויהי בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן למקומם וילכו כתמול שלשום על כל נדותיו: והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בבלגל בקצה מורת יריחו: ואת שתיים עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע בבלגל: ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם מחר את אבותם לאמר מה האבנים האלה: והודעתם את בניכם לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן הזה: אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו: למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים:
- 5,1 ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר

2,3 הארץ: וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך כי לחפר
 4 את כל הארץ באו: ותקח האשה את שני האנשים ותצפן ותאמר כן באו אלי
 ה האנשים ולא ידעתי מאין המה: ויהי השער לסגור כחשך והאנשים יצאו לא
 6 ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשינום: והיא העלתם הנגה
 7 ותסמנם בפשתי העין הערכות לה על הנג: והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן
 8 על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם: והמה טרם
 9 ישבון והיא עלתה עליהם על הנג: ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם
 י את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו וכי נמנו כל יושבי הארץ מפניכם: כי שמענו
 את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם
 11 לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחן ולעוג אשר החרמתם אותם: ונשמע
 10 וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים
 12 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם
 13 חסד ועשיתם נם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת: והתיתם את אבי
 ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והצלתם את נפשתינו ממות:
 14 ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו את דברנו זה והיה
 15 בדת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת: ותוֹרַדַם בחבל בעד החלון
 16 כי ביתה בקיר החומה וכחמה היא יושבת: ותאמר להם ההרה לכו פן יפגעו
 בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שב הרדפים ואחר תלכו לדרככם:
 18,17 ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הוה אשר השבעתנו: הנה אנחנו
 באים בארץ את תקנת חוט השני הוה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת
 19 אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך הכיתה: והיה כל
 אשר יצא מדלתי ביתך התוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך
 כ בבית דמו בראשו אם יר תהיה בו: ואם תגידו את דברנו זה והיינו נקים
 21 משבעתך אשר השבעתנו: ותאמר כדבריהם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את
 22 תקנת השני בחלון: וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים
 23 ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו: וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו
 24 ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות אותם: ויאמרו אל יהושע
 כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ וגם נמנו כל יושבי הארץ מפנינו:

3,א וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל
 2 וילנו שם טרם יעברו: והיה מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה:
 3 ויצו את העם לאמר כראתכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלויים
 4 נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו: אך רחוק יהיה ביניכם ובינינו
 כאלפים אמה במדה אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך אשר תלכו בה
 ה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשם: ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר
 6 יעשה יהוה בקרבכם נפלאות: ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון
 7 הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם: ויאמר יהוה
 אל יהושע היום הוה אהל נהלך בעיני כל ישראל אשר ידעון כי כאשר הייתי
 עם משה אהיה עמך: ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: קחו לכם מן העם שנים
 4,2,א עשר אנשים איש אחד איש אחד משבט: וצו אותם לאמר שאו לכם מזה מתוך
 3 הירדן ממִצֵב רנלי הכהנים הכין שתיים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם
 3,8 והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה: ואתה תצוה את הכהנים נשאי

- יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר: והיתה העיר חרם היא וכל 6,17
 אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בבית כי החבאתה
 את המלאכים אשר שלחנו: ורק אתם שמרו מן החרם פן תח-מו-ו ולקחתם מן 18
 החרם ושמתם את מחנה ישראל לחרם ועברתם אותו: וכל כסף וזהב וכלי 19
 נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא: וירע העם ויתקעו בשופרות ויהי 20
 כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה
 ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר: ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש 21
 ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב: ולשנים האנשים המרגלים 22
 את הארץ אמר יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת
 כל אשר לה כאשר נשבעתם לה: ויבאו הנערים המרגלים ויוציאו את רחב ואת 10
 אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ
 למחנה ישראל: והעיר שרפו באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת 24
 והברזל נתנו אוצר בית יהוה: ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר 25
 לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את המלאכים
 אשר שלח יהושע לרגל את יריחו: וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש 26
 לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת
 את יריחו בכברו יסדנה
 ובצעירו יציב דלתיה:
 ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ: 27
- 7,1 וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עֶקֶן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה 7,1
 יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל: וישלח יהושע אנשים מיריחו העי 20
 אשר עם בית אֶזֶן מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ
 ויעלו האנשים וירגלו את העי: וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם 3
 כאלפים איש או כשלושת אלפים איש יעלו ויכו את העי אל תיגע שמה את כל
 העם: כי מעט המה: ויעלו מן העם שמה כשלושת אלפים איש וינסו לפני אנשי 4
 העי: ויכו מהם אנשי העי כשלושים וששה איש וירדפום לפני השער עד השברים 25
 ויכום במזרז וימס לבב העם ויהי למים: ויקרע יהושע שמלתו ויפל על פניו 6
 ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על ראשם: ויאמר 7
 יהושע אהה ארני יהוה למה העברת העביר את העם הזה את הירדן לתת אתנו
 ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן: בי אדני מה אמר אחרי 8
 אשר הפך ישראל ערף לפני אוביו: וישמעו הכנעני וכל ישרי הארץ ונספו עלינו 9
 והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול: ויאמר יהוה אל יהושע 1
 קם לך למה זה אתה נפל על פניך: הטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר 11
 צויתי אותם וגם לקחו מן החרם וגם נגבו וגם פָּחְשו וגם שמו ככליהם: ולא 12
 יָבְלוּ בני ישראל לקום לפני איביהם עֶרְף יִפְנוּ לפני איביהם כי היו לחרם לא 13
 אוסיף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם: קם קדש את העם ואמרת 13
 התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חרם בקרבך ישראל לא תוכל 14
 לקום לפני איביך עד הסירכם החרם מקרבכם: ונקרבתם בכקר לשבטיכם והיה 14
 השבט אשר ילכדנה יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב 15
 לבתים והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לנכרים: והיה הנלכד בחרם ישרף באש 16
 אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל: 40
 וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה: ויקרב 17,16
 את משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרתי ויקרב את משפחת הזרתי ל-ב-תים
 וילכד זבדי: ויקרב את ביתו לנכרים וילכד עֶקֶן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה 18
 יהודה: ויאמר יהושע אל עֶקֶן בני שים גא כבוד ליהוה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל ותן לו 19

- 5 על הים את אשר הוכיש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברם. וימס
לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני בני ישראל:
- 6 בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני
7 ישראל שנית: ויעש לו יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל גבעת
8 הערלות: וזה הרבר אשר מל יהושע כל העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי
9 המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים: כי מלים היו כל העם היצאים
10 וכל העם הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו: כי ארבעים שנה
11 הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר
12 לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את הארץ אשר
13 נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש: ואת בנייהם הקים תחתם
14 אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך: ויהי כאשר תמו כל
15 הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם: ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי
16 את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה:
- 17 ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום להדש בערב
18 בערבות יריחו: ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה: וישבת
19 הקן באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת
20 ארץ כנען בשנה ההיא: * * *
- 21 ויהי כהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו
22 שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו: ויאמר לא כי
23 אני שר צבא יהוה עתה כאתי ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה
24 אדני מדבר אל עבדו: ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של געלך מעל גלגל כי
25 המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן: * * *
- 26,2,8 ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא: ויאמר יהוה אל
27 יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה נבורי החיל: וספתם את העיר
28 כל אנשי המלחמה הקיף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: ושבעה
29 כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון ובוים השביעי תסכו את העיר
30 שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות: והיה כמשך בקרן היובל בשמעכם את
31 קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם
32 איש נגדו: ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הברית
33 ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון יהוה: ויאמר אל העם
34 עברו וסבו את העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה: ושבעה הכהנים נשאים
35 שבעה שופרות היובלים לפני יהוה יעברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה
36 הלך אחריהם: והחלוץ הלך לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף הלך אחרי
37 הארון הלוך ותקוע בשופרות: ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו
38 את קולכם ולא יצא מפיהם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם: ויסב
39 ארון יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה: וישכם יהושע
40 בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה: ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות
41 היובלים לפני ארון יהוה הלכים הלוך ותקעו בשופרות והחלוץ הלך לפניהם
42 והמאסף הלך אחרי ארון יהוה הלוך ותקוע בשופרות: ויסבו את העיר ביום
43 השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו ששת ימים: ויהי ביום השביעי וישכמו
44 בעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו
45 את העיר שבע פעמים: ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר

- 8,24,23 השאיר להם שריד ופליט: ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אל יהושע: ויהי
 ככלות ישראל להרנ את כל ישבי העי במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי
 הרב עד קמם וישבו כל ישראל העי ויפו אתה לפי חרב: ויהי כל הנפלים ביום
 ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי: ויהושע לא השיב ידו
 5 אשר נסה בכידון עד אשר חתרים את כל ישבי העי: רק הבהמה ושלל העיר
 ההיא בזו להם ישראל כדבר יהוה אשר צוה את יהושע: וישרף יהושע את העי
 וישימה תל עולם שקמה עד היום הזה: ואת מלך העי תלה על העץ עד עת
 הערב וכבוא השמש צוה יהושע ויורידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל
 פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה:
- 10 או יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל: כאשר צוה משה
 עבד יהוה את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר
 לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים: וכתב שם על האבנים
 32 את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל: וכל ישראל וזקניו ושטריו-
 33 ושפטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלויים נשאי ארון ברית יהוה כגן
 15 כאורה חציו אל מול הר נרזים והחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד
 יהוה לברך את העם בראשנה: ואחרי כן קרא את כל דברי התורה הברכה
 34 והקללה ככל הכתוב בספר התורה: לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לה
 לא קרא יהושע נגד כל קהל ישראל והנשים והסף והגר החלך בקרבם:
- 20 ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים
 הגדול אל מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני הפרזי החזי והיבסי: ויתקבצו יחדו
 להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד:
- 4-3 וישבו גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי: ויעשו גם המה בערמה
 וילכו ויצטו-דו ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ומקעים ומצורים:
 25 ונעלות בלות ומטלאות ברנליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה ה
 נקדיב: וילכו אל יהושע אל המחנה הנלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ
 6 רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית: ויאמר איש ישראל אל החזי אולי בקרבי
 7 אתה וישב ואיך אברית לך ברית: ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אליהם
 יהושע מי אתם ומאין תבאו: ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם
 9 יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים: ואת כל אשר עשה
 30 לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הגשן אשר
 בעשתרת: ויאמרו אלינו וקנינו וכל ישבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך
 11 ולבו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית: זה לחמנו
 12 חם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים:
 35 ואלה נאדות היין אשר מלאנו חרשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו
 מלב הדרך מאד: ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהוה לא שאלו: ויעש להם יהושע
 14,10 שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה: ויהי מקצה שלשת
 16 ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קלבים הם אליו ובקרבם הם ישיבים:
 ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון והכפירה ובארות
 40 וקרית יערים: ולא הצום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי
 ישראל וילגו כל העדה על הנשיאים: ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנחנו
 19

---*---

(י) 8,24 בשרה

(פ) 33 ישראל

- 7,2 תודה והגד נא לי מה עשית אל תִּכְחַד מִמֶּנִּי: ויען עֵבֶן את יהושע ויאמר אמנה
 21 אנכי חטאתי ליהוה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וכוזאת וכוזאת עשיתי: וארא^א בשלל אדרת
 שנער אחת טובה ומאֲמִים שקלים כסף וְלִשׁוֹן זהב אחד המשים שקלים משקלו.
 22 ואחמדם ואקחם * * * בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיה: וישלח יהושע
 23 מלאכים ויִרְצוּ האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה: ויקחם מתוך האהל 5
 24 ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויִצְקֶם לפני יהוה: ויקח יהושע את עֵבֶן
 בַּן זֶרַח ואת בניו ואת בנתיו ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו ואת אהלו ואת
 כה כל אשר לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור: ויאמר יהושע מה עֲבַרְתֶּנוּ
 יַעֲרֹךְ יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל אֲבֵן וישרכו אתם באש ויִסְקְלוּ
 26 אתם באבנים: ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו 10
 על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה:
- 8,א ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תַחַת קח עמך את כל עם המלחמה
 וקום עלה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו:
 ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבאו לכם
 3 שים לך ארב לעיר מאחריה: ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי ויבחר 15
 4 יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה: ויצו אתם לאמר ראו אתם
 ה ארבים לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מן העיר מאד והייתם כלכם נכנים: ואני
 וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר והיה כי יצאו לקראתנו כאשר בראשנה
 6 ונסנו לפניהם: ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן העיר כי יאמרו נסים לפנינו
 7 כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: ואתם תקמו מהאורב והורשתם את העיר ונתנה 20
 8 יהוה אלהיכם בידכם: והיה כתפשכם את העיר תציתו את העיר באש כדבר
 9 יהוה העשו ראו צויתי אתכם: וישלחם יהושע וילכו אל המארב וישבו בין בית
 י אל ובין העי מים לעי וילן יהושע בלילה ההוא בחוך העמקי: וישכם יהושע בבקר
 11 ויפקד את העם ויעל הוא וקני ישראל לפני העם העי: וכל העם המלחמה אשר
 12 אתו עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי והני בני־יִשְׂרָאֵל ובין העי: ויקח 25
 13 כתמשת אלפים איש וישם אותם אורב בין כית אל ובין העי מים לעי: וישמו
 העם את כל המתנה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר וילץ יהושע בלילה
 14 ההוא בתוך העמק: והיו כראות מלך העי וימהרו וישכימו ויצאו אנשי העיר
 לקראת ישראל למלחמה הוא וכל עמו למורֵד לפני הערבה והוא לא ידע כי
 15 אורב לו מאחרי העיר: וינגעו יהושע וכל ישראל לפניהם ויגמו דרך המדבר: 30
 16 ויזעקו כל העם אשר בעי^ב לרדף אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן העיר:
 17 ולא נשאר איש בעיז אשר לא יצאו אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו
 18 אחרי ישראל: ויאמר יהוה אל יהושע נטה בכידון אשר בידך אל העי כי בידך
 19 אתגנה ויגם יהושע בכידון אשר בידו אל העיר: והאורב קם מִהֲרָה ממקומו וירוצו
 ב כנטות ידו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו ויציתו את העיר באש: ויפנו אנשי העי 35
 אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידים לגנוס הנה
 21 והנה והעם הנם המדבר נהפך אל הרודף: ויהושע וכל ישראל ראו כי לבד
 22 הארב את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את אנשי העי: ואלה יצאו מן
 העיר לקראתם והיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד כלתי

(2) 7,21 והגם סָבִיבִים

(3) 24 ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב

(ז) 8,17 ובית אל

- 10,23 והוציאו אלי את חמשת המלכים האלה מן המערה: ויוציאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלם את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגלון: ויהי כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכו אתו קרבו שימו את רגליכם על צנארי המלכים האלה ויקרבו וישמו את רגליהם על צנאריהם: ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים אותם: ויפם יהושע וימיתם ויתלם על חמשה עצים והיו תלויים על העצים עד הערב: והיה לעת בוא השמש צוה יהושע וירידום מעל העצים וישליכם אל המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים גדלות על פי המערה עד עצם היום הזה: 10
- 28 ואת מקדה לכד יהושע ביום ההוא ויבקה לפי חרב ואת מלכה לא השאיר שריר ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו: ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדה לבנה וילחם עם לבנה: ויתן יהוה גם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויבקה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר בה שריר ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו: ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכישה ויתן עליה וילחם בה: ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויבקה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה ללבנה: או עלה הרם מלך גור לעור את לכיש ויבהו יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר לו שריר: ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה: וילכדה ביום ההוא ויבקה לפי חרב ככל לה אשר עשה ללכיש: ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלונה חברונה וילחמו עליה: וילכדה ויבקה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריר ככל אשר עשה לעגלון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה: וישב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחם עליה: וילכדה ואת מלכה ואת כל עריה ויפום לפי חרב ויחרמו את כל נפש אשר בה לא השאיר שריר כאשר עשה לחברון כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה: 25
- ויהי יהושע את כל הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם לא השאיר שריר ואת כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: ויפם יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון: ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל: וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה: 30

- II, א ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יוכב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף: ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב קנרות ובשפלה ובנפות דור מים: הכנעני ממורת ומים והאמרי והחתי והפריז והיבוסים בהר והחני תחת חרמון בארץ המצפה: ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם רב כחול אשר על שפת הים לרב וסוס ורכב רב מאד: וינעדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל מי מרום להלחם עם ישראל: ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם כי מחר

(א) 10,23 ויעשו כן

(ב) 26 אחרי כן

(ז) 31 התרם אותה- ואת כל הנפש אשר בה

(ה) לה ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים

(ד) 37 ואת מלכה ואת כל עריה

9,כ: נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם: ואת נעשה להם
 21 והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם: יחיו ו-היו
 חמבי עצים ושאבי מים לכל העדה ויעשו כל העדה כאשר דברו להם הנשיאים:
 22 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו
 23 מכם מאד ואתם בקרבנו יושבים: ועתה ארורים אתם ולא יפרת מכם עבד וחמבי 5
 24 עצים ושאבי מים לבית אלהי: ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את
 אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את
 כל ישבי הארץ מפניכם וגירא מאד לגפשתינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה:
 כה. 26 ועתה הננו בידך כטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה: ויעש להם כן ויצל אותם
 27 מיד בני ישראל ולא הרגום: ויתנם יהושע ביום ההוא חמבי עצים ושאבי מים 10
 לעדה ולמובחב יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר:

10,א: ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלם כי לכר יהושע את העי ויחרימה
 כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו יושבי גבעון את
 2 ישראל ויהיו בקרבם: וייראו מאד כי עיר גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי 15
 3 היא גדולה מן העי וכל אנשיה גברים: וישלח אדני צדק מלך ירושלם אל הוהם
 מלך חברון ואל פראם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דביר מלך עגלון
 4 לאמר: עלו אלי ועזרני ונפה את גבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל:
 ה ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש
 6 מלך עגלון הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו עליה: וישלחו אנשי גבעון
 אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ידך מעבדיך עלה אלינו מהרה
 7 והושעה לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי ישיבי החר: ויעל יהושע
 8 מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל: ויאמר יהוה אל יהושע
 9 אל תירא מהם כי בידך נתתם לא יעמד איש מהם בפניך: ויבא אליהם יהושע
 י פתאם כל הלילה עלה מן הגלגל: ויהמם יהוה לפני ישראל ויפם מפה גדולה 25
 11 בנבעון וירדפם ררך מעלה בית חורן ויפם עד עוקה ועד מקדה: ויהי בנוסם מפני
 ישראל הם במורד בית חורן ויהוה השליך עליהם אבנים גדלות מן השמים עד
 12 עוקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב: אז
 ודבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל
 30 שמש בנבעון דום וירח בעמק אילון:
 13 וירח השמש וירח עמר עד יקם גוי איביו
 הלא היא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אין לבוא ביום
 14 תמים: ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם
 16,ט: לישראל: וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה: ויגסו חמשת המלכים
 17 האלה ויחבאו במערה במקדה: ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים
 18 במערה במקדה: ויאמר יהושע גלו אבנים גדלות אל פי המערה והפקידו עליה
 19 אנשים לשמרים: ואתם אל תעמדו רדפו אחרי איביכם וונבתם אותם אל תתנום
 כ לבוא אל עריהם כי נתנם יהוה אלהיכם בידכם: ויהי ככלות יהושע ובני ישראל
 21 להפתם מפה גדלה מאד עד תמם⁸: וישבו כל העם אל המחנה אל יהושע מקדה
 בשלום לא חרין לבני ישראל איש את לשנו: ויאמר יהושע פתחו את פי המערה 40

— יְהוֹשֻׁעַ —

(2) 9,21 ויאמרו אליהם הנשיאים

(8) 10,20 והשרידים * מהם יבאו אל ערי המבצר

- II כעת הזאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם תעקר ואת
 7 מרכבתיהם תשרף באש: ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרום
 8 פתאם ויפלו בהם: ויהגם יהוה ביד ישראל ויפוסם וירדפום עד צידון רָבָה ועד
 9 מטרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויָבֵסם עד בלתי השאיר להם שריד: ויעש
 5 להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם שרף באש:
 וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה הפה בתרב כי חצור
 11 לפנים היא ראש כל הממלכות האלה: ויבן את כל הנפש אשר בה לפי חרב
 12 החרם לא נותר כל נִשְׁמָה ואת חצור שרף באש: ואת כל ערי המלכים האלה
 ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויָבֵסם לפי חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבד
 13 יהוה: רק כל הערים העמדות על תלם לא שרפם ישראל וזלתי את חצור לְבָדָה
 14 שרף יהושע: וכל שלל הערים האלה והבהמה בזוו להם בני ישראל רק את כל
 15 האדם הפו לפי חרב עד השמדם אותם לא השאירו כל נִשְׁמָה: כאשר צוה יהוה.
 את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל
 אשר צוה יהוה את משה:
 16 ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת כל ארץ הגושן
 17 ואת השפלה ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלתה: מן ההר החלק העלה שעיר
 ועד בעל גד בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכיהם לכד ויָבֵסם וימיתם:
 19,18 ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה: לא היתה עיר אשר
 ב השלימה אל בני ישראל את הכל לקחו במלחמה: כי מאת יהוה היתה לחוק
 20 את לָבֵסם לקראת המלחמה את ישראל למען החריםם לבלתי היות להם תחנה כי
 למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה:
 21 ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את העֲנָקִים מן ההר מן חברון מן דבר מן
 22 עַבְבֵּי ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם עריהם החריםם יהושע: לא נותר
 עֲנָקִים בארץ בני ישראל רק בעזה בנת וכאשדוד נשארו:
 23 ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויהנה יהושע
 25 לגחלה לישראל כמחלקתם לישבטיהם והארץ שקמה ממלחמה:
 ואלה מלכי הארץ אשר הבן בני ישראל ויָרְשׁוּ את ארצם בעבר הירדן מזרחה
 II2,א השמש מנחל ארגון עד הר חרמון וכל הערבה מזרחה: סיחון מלך האַמְרִי הישב
 2 בחשבון משל מערָעֵר אשר על שפת נחל ארגון ותוך הנחל וחצי הנלעד ועד יבֶקֶט
 30 נבול בני עמון: והערבה עד ים פְּגֵרוֹת מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה
 3 דרך בית היִשְׁמוֹת ומתימן תחת אִשְׁדוֹת הפְּסָגָה: עוג מלך הבשן מיתר הרפאים
 4 היושב בעשתרות ובאֲדָרְעִי: ומשל בהר חרמון ובסִלְכָה ובכל הבשן עד נבול
 ה הנשורי והמעכתי וחצי הנלעד נבול סיחון מלך חשבון: משה עבד יהוה ובני
 6 ישראל הבוס ויהנה משה עבד יהוה יָרְשָׁה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה:
 35 ואלה מלכי הארץ אשר הפה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבעל
 7 גד בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה שְׁעִירָה ויהנה יהושע לשבטי ישראל
 8 יָרְשָׁה כמחלקתם: בהר ובשפלה ובערבה ובאֲשְׁדוֹת ובמדבר ובנגב החתי האמרי
 והכנעני הפרזי החִתִּי והיבוסי:

(א) II,19 בלתי חתוי ישבי נבעון

(ב) II,2 הנחל

(ג) 3 ונבול

ויצא אל מנגב למעלה עקרבנים ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר חצרון 15:3
ועלה אדרה וגם הקרקעה: ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים והיה תצאות הנבול 4
ימה זה יהיה לכם נבול נב: ונבול קדמה ים המלח עד קצה הירדן ונבול לפאת ה
צפונה מלשון הים מקצה הירדן: ועלה הנבול בית קהלה ועבר מצפון לבית 6
הערבה ועלה הנבול אבן בֶּהֶן בן ראובן: ועלה הנבול דברה מעמק עכור וצפונה 7
פנה אל הגלגל אשר נכה למעלה אדמים אשר מנגב לנחל ועבר הנבול אל מי
עין שמש והיו תצאתיו אל עין רגל: ועלה הנבול גי בן הגם אל כתף היבוס 8
מנגב היא ירושלים ועלה הנבול אל ראש ההר אשר על פני גי הנם ימה אשר
בקצה עמק רפאים צפונה: ותאר הנבול מראש ההר אל מעין מי נפתות ויצא 9
אל ערי הר עפרון ותאר הנבול בעלה היא קרית יערים: ונסב הנבול מבועלה 10
ימה אל הר שעיר ועבר אל כתף הר יערים מצפונה היא כסלון וירד בית שמש
ועבר תמנה: ויצא הנבול אל כתף עקרון צפונה ותאר הנבול שפרונה ועבר הר 11
הבעלה ויצא יבגאל והיו תצאות הנבול ימה: ונבול ים הימה הגדול ונבול זה 12
נבול בני יהודה סביב למשפחתם:

15 וּלְכַלֵּב בֶּן יִפְתָּה נָתַן חֵלֶק בְּתוֹךְ בְּנֵי יְהוּדָה אֵל פִּי יְהוָה לֵיהוֹשֻׁעַ אֶת קְרִית 13
אַרְבַּע אַבְי הַעֲנֹק הַיָּא חֲבֵרוֹן: וַיִּרְשׁ מִשָּׁם כָּל־בְּאֵר אֶת שְׁלוֹשָׁה בְנֵי הַעֲנֹק אֶת שֵׁשִׁי 14
וְאֶת אַחִימָן וְאֶת תְּלָמִי יִלְדֵי הַעֲנֹק: וַיַּעַל מִשָּׁם אֶל יִשְׁבִי דָבָר וְשָׁם דָּבָר לַפְּנִים 15
קְרִית סַפְרָ: וַיֹּאמֶר כָּל־בְּאֵר אֶת קְרִית סַפְרָ וְלִכְרָדָה וְנִתְתִי לוֹ אֶת עֲקֶסָה 16
בְּתֵי לְאַשָׁה: וַיִּלְכְּדָה עֲתַנְיָאֵל בֶּן קִנּוּ אֶת־יִשְׁבִי כָל־בְּאֵר לֹא אֶת עֲקֶסָה בְּתוֹ לְאַשָׁה: 17
וַיְהִי בְּבֹאָהּ וְתַסִּיתָהּ לְשֹׂאֵל מֵאֵת אֲבִיהָ שָׂדֵה וְתַצַּנְתָּ מֵעַל הַחֲמוּר וַיֹּאמֶר לָהּ 18
כָּל־בְּאֵר מַה לָּךְ: וְתֹאמַר תְּנֵה לִי בְרֶכֶה כִּי אֶרֶץ הַנֶּגֶב נִתְתַּנִּי וְנִתְתַּה לִּי גֵלַת מַיִם 19
וַיִּתֵּן לָהּ אֶת גֵּלַת עֲלִיּוֹת וְאֶת גֵּלַת תַּחְתִּיּוֹת:

וְאֵת נַחֲלַת מַטֵּה בְּנֵי יְהוּדָה לְמִשְׁפַּחַתָּם: כ

וַיְהִי הָעִרִים מִקְצֵה לְמַטֵּה בְּנֵי יְהוּדָה אֶל גְּבוּל אֲדוּם בְּנִגְבֵה קְבָצָאֵל וְעָרָה 21
25 וַיְנֹר: וְקִינָה וְדִימוֹנָה וְעֵר-עֵר-הַ: וְקָדֵשׁ וְחֲצוּר וַיְתַנֵּן: וַיִּזְף וְטָלָם וּבְעֵלוֹת: וְחֲצוּר 22-23
חֲרָתָה וְקִרְיֹת הַחֲצוּרִים הַיָּא חֲצוּר: אִמָּם וְשִׁמְעֵה וּמוֹלְדָה: וְחֲצוּר גֵּדָה וְחֲשִׁמוֹן וּבֵית 24-26
פִּלְטָ: וְחֲצוּר שׁוּעַל וּבֵאֵר שֶׁבַע וּבִנְיָ-וְתִיָה: בְּעֵלָה וְעֵיִים וְעֵצָם: וְאַלְתוֹלָד וּבֵית-אֵל 27-28
וְהַרְמָה: וְקָלָג וּמְרַמְנָה וּסְנַסְנָה: וּלְבָאוֹת וְשִׁלְחִים וְעֵיִן וְרָמוֹן כָּל עִרִים עֲשָׂרִים 29-31
וְתַשַׁע וְחֲצִרְיָהן:
30 כִּשְׁפָלָה אֲשַׁתְּאוּל וְצָרְעָה וְאַשְׁנָה: וּזְנוּחַ וְעֵין גַּנִּים תְּפוּחַ וְהַעֵיִם: יִרְמוֹת 31-33
וְעַלְמָם שׁוּכָה וְעוֹקָה: וְשַׁעֲרִים וְעַדִּיתִים וְהַגְּרָדָה וְגִדְרָתִים עִרִים אַרְבַּע עֶשְׂרֵה 34
וְחֲצִרְיָהן: צָנָן וְהַרְשָׁה וּמְגַדֵּל נָדָ: וְדִלְעָן וְהַמְצַפָּה וְקִתְּאֵל: לְכִישׁ וּבְצֻקָתָה וְעֵגְלוֹן: 35-37
וּכְבוֹן וְלַחְמָם- וְכַתְּלִישׁ: וְגִדְרוֹת בֵּית דָּנוֹן וְנַעֲמָה וּמְקָרָה עִרִים שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה 38-40
וְחֲצִרְיָהן: לְבָנָה וְעָתָר וְעֵשָׂן: וּפְתַח וְאַשְׁנָה וְנַצִּיב: וְקַעִילָה וְאֲכוּיָב וּמְרַאשָׁה עִרִים 41-42
35 תַּשַׁע וְחֲצִרְיָהן:
עֲקָרוֹן וּבְנַתְיָה וְחֲצִרְיָה: מַעְקָרוֹן וַיְמָה כָּל אֲשֶׁר עַל יַד אֲשֶׁר וְחֲצִרְיָהן: מַה 43-44
אֲשֶׁר וּבְנַתְיָה וְחֲצִרְיָה עֵזָה בְּנַתְיָה וְחֲצִרְיָה עַד נַחַל מְצָרִים וְהִים הַגִּדְלוֹל 45
וְגִבּוֹל: 46

וּבַחֵר שְׁמִיר וְיִתִּיר וְשׁוּכָה: וְדָגָה וְקְרִית סַנְהָה הַיָּא דָּבָר: וְעַנְבֵי וְאֲשַׁתְּמָה וְעֵיִם: 47-48
40 וְגִשָּׁן וְחֵלְץ וְגֵלָה עִרִים אַחַת עֶשְׂרֵה וְחֲצִרְיָהן: אֲרָב וְדוּמָה וְאַשְׁעֵן: וַיְנִים וּבֵית 49-51
תְּפוּחַ וְאַפְקָה: וְהַמְטָה וְקְרִית אַרְבַּע הַיָּא חֲבֵרוֹן וְצִיעַר עִרִים תַּשַׁע וְחֲצִרְיָהן: מַעוֹן 52-54
כֶּרֶם לְוִי וַיִּוֹסָה: וַיִּזְרַע אֶל וְקִרְעָם וּזְנוּחַ: הַקָּן גְּבַעָה וְתַמְנָה עִרִים עֶשֶׂר וְחֲצִרְיָהן: 55-56
חֲלָחֹל בֵּית צוּר וְגִדְרוֹ: וּפְעֵרָתָה וּבֵית עֲנוֹת וְאַלְתָּקָן עִרִים שֵׁשׁ וְחֲצִרְיָהן: תְּקוּעָה 57-58
וְאַפְקָתָה הַיָּא בֵּית לַחַם וּפְעוּר וְעֵיטָם וְזִקּוֹלָן וְטַטָּם וְסַרְסִי וְכֶרֶם וְגִלִּים וּבֵיתָר וְסִנְחָתָה

- 13,18 עריה אשר במישור דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון; ונהצה וקדמת ומפעת:
 כ.19 וקריתים ושקמה וצרת השחר כהר העמק; ובית פעור ואשרות הפסגה ובית
 21 הישמות; וכל ערי המישור וכל ממלכות סחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון
 אשר הקה משה אתו ואת נשיאי מדין את איו ואת רקם ואת צור ואת חור ואת
 22 רבע נסיכי סחון ישבי הארץ; ואת בלעם בן בעור הקוסם הרנו בני ישראל 5
 23 בחרב אל חלליהם; ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת נחלת בני ראובן
 למשפחותם הערים ותצריהן;
 כה.24 ויתן משה למטה גד לבני גד למשפחותם; ויהי להם הגבול יעזר וכל ערי
 26 הגלעד וחצי ארץ בני עמון עד ערוער אשר על פני רפה; ומחשבון עד רמת
 27 המצפה ובטנים וממתנים עד גבול לדבר; ובעמק בית הקם ובית נמרה ופזת 10
 וצפון יתר ממלכות סחון מלך חשבון הירדן וגבול עד קצה ים כנרת עבר הירדן
 28 מורחה; ואת נחלת בני גד למשפחתם הערים וחצריהם;
 ל.29 ויתן משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי משה בני מנשה למשפחתם; ויהי
 גבולם ממחנים כל הבשן כל ממלכות עוג מלך הבשן וכל חזת יאיר אשר בבשן
 32-31 ששים עיר; וחצי הגלעד ועשתרות ואדרעי ערי ממלכות עוג בבשן; אלה אשר 15
 נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריחו מורחה: 8

- 14,א ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר הכהן 2
 ויהושע בן נון וראשי אבות המטות לבני ישראל; בגוף-ל נחלתם כאשר צוה יהוה
 3 ביד משה לתשעת המטות וחצי המטה: כי נתן משה נחלת שני המטות וחצי המטה
 4 מעבר לירדן וללוים לא נתן נחלה בתוכם; כי היו בני יוסף שני מטות מנשה
 ואפרים ולא נתנו חלק ללוים בארץ כי אם ערים לשבת ומגרשיהם למקניהם
 ה ולקננים; כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ;
 6 ויגשו בני יהודה אל יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן יפנה הקנני אתה
 ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האלהים על אדותי ועל אדותיך 25
 7 בקדש ברנע; בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד יהוה אתי מקדש ברנע
 8 לרגל את הארץ ואשב אותו דבר כאשר עם לבבי; ואחי אשר עלו עמי המסין
 9 את לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי; וישבע משה ביום ההוא לאמר
 אם לא הארץ אשר דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה ולבניך עד עולם כי מלאת
 אחרי יהוה אלהי; ועתה הגה החיה יהוה אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש 30
 שנה מאז דבר יהוה את הרבר הזה אל משה אשר הלך ישראל במדבר ועתה
 11 הגה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה; עורני היום חוק כאשר ביום שלח אותי
 12 משה כחתי או וכחתי עתה למלחמה ולצאת ולכוא; ועתה תנה לי את ההר הזה
 אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם וערים
 13 גדולות בצרות אולי יהוה אותי והורשתים כאשר דבר יהוה; ויברכהו יהושע ויתן
 14 את חברון לכלב בן יפנה לנחלה; על כן היתה חברון לכלב בן יפנה הקנני
 15 לנחלה עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל; ושם חברון לפני
 קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקמה ממלחמה;

- 15,א ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחתם אל גבול ארום מדבר צן 40
 2 ננבה מקצה תימן; ויהי להם גבול ננב מקצה ים המלח מן הלשן הפנה ננבה;

(א) 13,31 לבני סכיר בן מנשה לחצי בני סכיר למשפחותם

(ב) 33 ולשבט הלוי לא נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם;

17 ימצא לנו ההר ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ העמק לאשר בבית שאן
ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל: ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה
18 לאמר עם רב אתה וכת גזול לך לא יהיה לך גזול אחד: כי הר יהיה לך כי
יער הוא וקראתו והיה לך כי תוריש את הכנעני כי רכב ברזל לו כי חזק הוא:

- 5 ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישכינו שם את אהל מועד והארץ נבכשה א 18,
לפניהם: ויָתְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא חָלְקוּ אֶת נַחֲלָתָם שִׁבְעָה שְׁבִטִים: וַיֹּאמֶר
יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים לבוא לרשת את הארץ אשר נתן
לכם יהוה אלהי אבותיכם: הֲבֵנו לָכֶם שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּלְכּוּ בָאָרֶץ
4 ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אלי: והתחלקו אותה לשבעה חלקים יהודה יעמר
5 על נבלו מנגב ובית יוסף יעמדו על נבולם מצפון: ואתם הכתבו את הארץ
6 שבעה חלקים והבאתם אלי הנה ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו: כי אין
7 חלק ללוים בקרבכם כי כהנת יהוה נחלתו ונד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו
8 נחלתם מעבר לירדן מזרחא אשר נתן להם משה עבד יהוה: ויקמו האנשים וילכו
9 ויצו יהושע את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לכו והתהלכו בארץ וכתבו
10 אותה ושובו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה: וילכו האנשים ויעברו
11 בארץ ויכתבוה לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה
12 שלה: וישלך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם יהושע את הארץ
לכני ישראל כמחלקתם:
13 ויעל גורל משה בני בנימן למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין
14 בני יוסף: ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל כתף יריחו
15 מצפון ועלה בהר ימה והיֵי תצאתיו מדברת בית און: ועבר משם הגבול לזוה
16 אל כתף לזוה ננבה היא בית אל וירד הגבול עֲשָׂרוֹת אָדָר על ההר אשר מנגב
17 לבית חרון תחתון: ותאר הגבול ונסב לפאת ים ננבה מן ההר אשר על פני בית
18 חרון ננבה והיֵי תצאתיו אל קרית כעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת
19 פאת ים: ופאת ננבה מקצה קרית יבעל ויצא הגבול אל הר עפרון ויצא אל
20 מעין מי נְקָתוֹחַ: וירד הגבול אל קצה ההר אשר על פני גי בן הנם אשר ביקצה
21 עמק רפאים צפונה וירד גי הנם אל כתף היבوسی ננבה וירד עין רגל: ותאר
22 מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילת אשר נכח מעלה אֲדָמִים וירד אבן בִּתְאֵן
23 בן ראובן: ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבתה: ועבר הגבול אל
24 כתף בית חֲגֵלָה צפונה והיֵי תוצאותיו אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן
25 ננבה זה גבול ננב: והירדן יגבול אתו לפאת קרמה זאת נחלת בני בנימן לגבולתיה
26 סביב למשפחתם: והיו הערים למטה בני בנימן למשפחותיהם יריחו ובית חֲגֵלָה
27 ועמק קציין: ובית הערבה וצמרים ובית אל: והעוים והפרה ועֲפְרָה: וכפר העמוני
28 והעפני ונבע ערים שתיים עשרה וחצריהן: גבעון והרמה ובארות: והמצפה והכפירה
29 והמצפה: ורקם וקָפָאֵל ותְרָאֵלָה: וצלע האלף והיבوسی היא ירושלם גבעת קרית
30 יערים- ערים ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת בני בנימן למשפחתם:

19 ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בתוך א 19,
40 נחלת בני יהודה: ויהי להם בנחלתם באר שבע ושבע ומולדה: וחצר שועל ובלה ב 32

17,18 (א) תצאתיו

18,4 (ב) ואשלחם

19 (ג) הגבול

15 ערים עשתי עשרה וחצריהן קרית בעל היא קרית יערים והרבה ערים שתיים וחצריהן:

62.61 במדבר בית הערבה מדין וסבכה: והגבשן ועיר המלח ועין גדי ערים שש וחצריהן:

63 ואת היבוסו יושבי ירושלם לא יוכלו בני יהודה להורישם וישב היבוסו את בני יהודה בירושלם עד היום הזה:

16,א ויצא הגורל לבני יוסף מירדן וירחו למי יריתו מורחה המדבר עלה מירחו

3:2 בהר בית אל: ויצא מבית אל^א ועבר אל נבול האכזי עקרות: וירד ימה אל

4 נבול הנפלטו עד נבול בית הרון תחתון ועד גזר והיו תצאתיו ימה: וינחלו בני

10 ה יוסף מנשה ואפרים: והיו נבול בני אפרים למשפחתם והיו נבול נחלתם מורחה

6 עקרות אדר עד בית הרון עליון: ויצא הנבול הימה המקמת מצפון ונסב הנבול

7 מורחה תאנת שלה ועבר * * * ממורה ינוחה: וירד מינוחה עקרות ונערתה

8 ופגע בירחו ויצא הירדן: מתפוח ילך הנבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה

9 זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם: והערים המבדלות לבני אפרים בתוך

י נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהן: ולא הורישו את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה ויהי למס עבד:

17,א ויהי הגורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף: למכיר בכור מנשה אבי הגלעד

2 כי הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן: והיו לבני מנשה הנותרים

20 למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשיראל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן יוסף הזכרים למשפחתם:

3 ולצלגהד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי אם בנות

4 ואלה שמות בנותיו מחלה ונעה הגלה מלכה ותרגזה: ותקרבנה לפני אלעזר הכהן

ולפני יהושע בן נון ולפני הנשיאים לאמר יהוה צוה את משה לתת לנו נחלה

25 בתוך אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה בתוך אחי אביהן:

6.ה ויפלו חבלי מנשה עשרה לבד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן: כי

בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני מנשה הנותרים:

7 והיו נבול מנשה מאשר המקמת אשר על פני שכם וחלק הנבול אל הימין אל

8 יושבי עין תפוח: למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל נבול מנשה לבני אפרים:

9 וירד הנבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי מנשה * * * * 30

י ונבול מנשה מצפון לנחל והיו תצאתיו הימה: נגבה לאפרים וצפונה למנשה והיו

11 הים נבולו ובאשר יפגעון מצפון וביששכר ממורה: והיו למנשה ביששכר ובאשר

12 [שלשת הנפת] ולא יכלו בני מנשה להוריש את: בית שאן ובנותיה ויקלעם ובנותיה

12 ואת יושבי דאר ובנותיה^ב וישבי תענך ובנותיה וישבי מגדו ובנותיה: ויואל הכנעני

13 לשבת בארץ הזאת: והיו כי חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למס והורש לא

35 הורישו:

14 וידברו בית יוסף את יהושע לאמר מהו ענתה לי נחלה גורל אחרז ואני

15 עם רב עד אשר עד כה ברכני יהוה: ויאמר אלהם יהושע אם עם רב אתה

16 עלה לך היערה ובראת לך שם^ג כי אין לך הר אפרים: ויאמרו בית יוסף לא

(2) 16.2 לונה

(3) 17.11 וישבי עין דר ובנותיה

(7) 14 וחבל אחר

(8) 15 בארץ הפרז והרפאים

- וידבר יהוה אל יהושע לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר נתנו לכם את ערי 20, א
המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה: לנוס שמה רוצח מכה נפש³ בשגנה
והיו לכם למקלט מגאל הדם: ⁴ עד עמדו לפני העדה למשפט: ויקדשו את קדש 7.6
בגליל בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קרית ארבע היא חברון בהר יהודה:
5 ומעבר לירדן⁵ נתנו את קצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת ראמות בגלעד
ממטה גד ואת גלון בקשן ממטה מנשה: אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל 9
ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל מכה נפש בשגנה ולא ימות ביד גאל הדם עד
עמדו לפני העדה:
- 10 ויגשו ראשי אבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי א 21, א
אבות המטות לבני ישראל: וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה 2
ביד משה לתת לנו ערים לשבת ומקשיהן לבהמתנו: ויהנו בני ישראל ללויים 3
מנחלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מקשיהן: ויצא הגורל למשפחת 4
הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלויים ממטה יהודה וממטה השמעוני וממטה 5
בנימין בגורל ערים שלש עשרה: ולבני קהת הנותרים ל'משפחתם' ממטה אפרים ה
וממטה דן ומחצי מטה מנשה בגורל ערים עשר: ולבני גרשון ל'משפחתם' ממטה 6
יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים שלש 7
עשרה: לבני מררי למשפחתם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן ערים שתיים 8
עשרה: ויהנו בני ישראל ללויים את הערים האלה ואת מקשיהן כאשר צוה יהוה 8
ביד משה בגורל: ויהנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה 9
אשר יקרא אתהן בשם: ויהי לבני אהרן ממשפחת הקהתי מבני לוי כי להם היה 10
הגורל ראשונה: ויהנו להם את קרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה 11
ואת מנרשה סביבתייה: ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן גפנה באחוזתו: 12
ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח את חברון ואת מקרשיה ואת לגנה 13
14 ואת מנרשיה: ואת יתר ואת מנרשה ואת אשתמוע ואת מנרשה: ואת חלן ואת 15
מנרשה ואת דבר ואת מנרשה: ואת עישין ואת מנרשה ואת יטה ואת מנרשה את 16
בית שמש ואת מנרשה ערים תשע מאת שני השבטים האלה: וממטה בנימין 17
את גבעון ואת מנרשה את גבע ואת מנרשה: את ענתות ואת מנרשה ואת עלמון 18
ואת מנרשה ערים ארבע: כל ערי בני אהרן הכהנים שלש עשרה ערים ומנרשיהן: 19
30 ולמשפחות בני קהת הלויים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה 3
אפרים: ויהנו להם את עיר מקלט הרצח את שכם ואת מנרשה בהר אפרים ואת 21
קצר ואת מנרשה: ואת קבצים ואת מנרשה ואת בית חרון ואת מנרשה ערים 22
ארבע: וממטה דן את אלתקא ואת מנרשה את גבתון ואת מנרשה: את אילון 23 24
ואת מנרשה את יבלעם: ואת מנרשה ערים ארבע: וממחצית מטה מנשה את 25
תענך ואת מנרשה ואת נת רמון ואת מנרשה ערים שתיים: כל ערים עשר ומנרשיהן 26

→ 23:33 ←

(2) 20:3 בבלי דעת

(3) 4 ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באוזני וקני העיר והיא את
5 הכריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עמם: וכי ירדך גאל הדם אחריו ולא
6 יסגרו את הרצח בידו כי בכלי רעת הכה את רעהו ולא שגא הוא לו מתמול שלשום: וישב
בעיר ההיא

(7) 6¹ עד מות הכהן הגורל אשר יהיה כימים ההם או ישוב הרועת ונא אל עירו ואל ביתו אל
העיר אשר נס ממס:

(8) 8 יריחו מודה

- 19,6-4 ועצם: וְאֶלְתוֹלַד וּבְתוּל וּתְרַמָּה: וְצִקְלָנ וּבֵית הַמְרַכְבֹּת וְחָצַר סוּסָה: וּבֵית לְבָאוֹת
 7 וְשִׁרְזִיקָן עָרִים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה וְחֲצֵרֵיהֶן: עֵינֵי רַמּוֹן יִתְכֵן: וְעֵתֵר וְעִשָּׂן עָרִים אַרְבַּע
 8 וְחֲצֵרֵיהֶן: וְכָל הַחֲצֵרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹת הָעָרִים הָאֵלֶּה עַד כְּעֵלֶת כְּבֹר רַמַּת נֹב וְאֵת
 9 נַחֲלַת מִטָּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפַּחָתָם: מִחֶבֶל בְּנֵי יְהוּדָה נַחֲלַת בְּנֵי שִׁמְעוֹן כִּי הָיָה
 5 חֶלֶק בְּנֵי יְהוּדָה רַב מֵהֶם וַיִּנְחֲלוּ בְּנֵי שִׁמְעוֹן בְּהוֹךְ נַחֲלָתָם:
 11.1 וַיַּעַל הַנּוֹרֵל הַשְּׁלִישִׁי לְבְנֵי זְבוּלֹן לְמִשְׁפַּחָתָם וַיְהִי נָכוֹל נַחֲלָתָם עַד שְׂרִיד: וְעֵלֶה
 12 נְבוּלָם לַיְמָה וּמִרְעֵלָה וּפְנַע בְּדִקְשָׁת וּפְנַע אֶל הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְקֻנְעָם: וּשְׁב
 מִשְׂרִיד קְדָמָה מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ עַל נְכוּלָה כְּסֵלֶת תְּבַר וַיֵּצֵא אֶל הַדְּבָרָת וְעֵלֶה יַפְיַע:
 14.13 וּמִשֶּׁם עֶבֶר קְדָמָה מִזְרַחָה גְּמָה חֶפֶר גְּמָה קֶצֶן וַיֵּצֵא רַמּוֹנָה: וַיִּתָּאֵר הַנְּעָה: וְנֹסֵב
 10 אֹתוֹ הַנְּכוּל מִצִּפּוֹן הַתָּתָן וְהָיוּ הַצֵּאֲתָיו נִי יִפְתַּח אֵל: * * * וְקָשָׁת וְנַהֲלָל וְשִׁמְרוֹן
 16 וַיִּדְּאָלָה וּבֵית לַחֵם עָרִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה וְחֲצֵרֵיהֶן: וְאֵת נַחֲלַת בְּנֵי זְבוּלֹן לְמִשְׁפַּחֹתָם
 הָעָרִים הָאֵלֶּה וְחֲצֵרֵיהֶן:
 18.17 לִישְׁבֹּכַר יֵצֵא הַנּוֹרֵל הַרְבִּיעִי לְבְנֵי יִשְׁשַׁכַּר לְמִשְׁפַּחֹתָם: וַיְהִי נְבוּלָם יוֹרְעָאֵל-
 21-19 וְהַכְּסֻלּוֹת וְשִׁנּוֹם: וְחַפְרִים וְשִׂיאוֹן וְאַנְתְּרַת: וְהַרְבִּית וְקִשְׁיוֹן וְאַבְיָן: וְרַמַּת וְעֵין נָנִים
 22 וְעֵין חֲדָה וּבֵית פְּצִין: וּפְנַע הַנְּכוּל בְּתַבּוּר וְשַׁחְצוּמָה וּבֵית שִׁמֶשׁ וְהָיוּ הַצֵּאֲוֹת נְכוּלָם
 15 הִירְדֵן עָרִים שֶׁשׁ עֶשְׂרֵה וְחֲצֵרֵיהֶן: וְאֵת נַחֲלַת מִטָּה בְּנֵי יִשְׁשַׁכַּר לְמִשְׁפַּחֹתָם הָעָרִים
 וְחֲצֵרֵיהֶן:
 24.2 וַיֵּצֵא הַנּוֹרֵל הַחֲמִישִׁי לְמִטָּה בְּנֵי אֲשֶׁר לְמִשְׁפַּחֹתָם: וַיְהִי נְבוּלָם חֶלְקָת וְחֹלִי
 27.26 וּבְטָן וְאַכְשָׁף: וְאַלְמֶלֶךְ וְעַמְיָד וּמִשְׂאֵל וּפְנַע כְּכַרְמֵל הַיְמָה וּבִישְׁחֹר לְבִנְתָּ: וּשְׁב
 20 מִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ בֵּית דָּגָן וּפְנַע בּוּבּוֹלָן וּבְנֵי יִפְתַּח אֶל צַפּוֹנָה * * * בֵּית הָעַמֶּק
 28 וְנַעֲוִיאל * * * וַיֵּצֵא אֶל כְּבוֹל מִשְׁמָאֵל: * * * וְעִבְדֵי-ן וְרַחֵב וְחַמּוֹן וְקִנָּה * * * עַד
 29 צִידוֹן רַבָּה: וּשְׁב הַנְּכוּל הַרְמָה וְעַד עִיר מְקַצֵּר צֹר וּשְׁב הַנְּכוּל חֶסֶה וְהָיוּ הַצֵּאֲתָיו
 ל הַיְמָה כֹּחֵלֵב וְאַכּוּיֵב: * * * * * וְעִיבֵיָה וְאַפֶּק וְרַחֵב עָרִים עֶשְׂרִים וְשֵׁתִים וְחֲצֵרֵיהֶן:
 31 וְאֵת נַחֲלַת מִטָּה בְּנֵי אֲשֶׁר לְמִשְׁפַּחָתָם הָעָרִים הָאֵלֶּה וְחֲצֵרֵיהֶן:
 33.32 לְבְנֵי נַפְתָּלִי יֵצֵא הַנּוֹרֵל הַשֵּׁשִׁי לְבְנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפַּחָתָם: וַיְהִי נְבוּלָם מַחֲלָף
 34 מַאֲלוֹן כְּצַעֲנָנִים וְאַדְמִי הַנֶּקֶב וּנְבִנְאֵל עַד לָקוֹם וַיְהִי הַצֵּאֲתָיו הִירְדֵן: וּשְׁב הַנְּכוּל
 יְמָה אֲנָנוֹת תְּבוּר וַיֵּצֵא מִשֶּׁם חֶקְקָה וּפְנַע בּוּבּוֹלָן מִנְּגֵב וּכְאֲשֶׁר פְּנַע מִיַּם * * * * *:
 37-לֶה וְעָרֵי מְקַצֵּר הַצֵּדִים צֹר וְחַמַּת רַבָּת וּבְנִרְתָּ: וְאַדְמָה וְהַרְמָה וְחֲצוֹר: וְקָדֵשׁ וְאַדְרָעִי
 38 וְעֵין חֲצוֹר: וְיִרְאֹן וּמַגְדָּל אֶל חֶרֶם וּבֵית עֵגֶת וּבֵית שִׁמֶשׁ עָרִים תְּשַׁע עֶשְׂרֵה
 39 וְחֲצֵרֵיהֶן: וְאֵת נַחֲלַת מִטָּה בְּנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפַּחָתָם הָעָרִים וְחֲצֵרֵיהֶן:
 30 41.2 לְמִטָּה בְּנֵי דָן לְמִשְׁפַּחָתָם יֵצֵא הַנּוֹרֵל הַשְּׁבִיעִי: וַיְהִי נְבוּלָם נַחֲלָתָם צָרְעָה
 44-42 וְאַשְׁתָּאוֹל וְעִיר שִׁמֶשׁ: וְשַׁעֲלָבִין וְאִילוֹן וְיִתְלָה: וְאִילוֹן וְתַמְנָתָה וְעַקְרוֹן: וְאַלְתָּקָה
 47-45 וְנִבְתָּן וּבְעֵלְתָּ: וַיְהִי וּבְנֵי כֶרֶק וְנֵת רַמּוֹן: וּמִי הַיִּרְקוֹן - עִם הַנְּכוּל מוֹל יַפּוֹ: וַיֵּצֵא
 נְכוּלָם בְּנֵי דָן מִמָּה וַיַּעֲלוּ בְנֵי דָן וַיִּלְחַמוּ עִם לִשָּׁם וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָהּ וַיְכּוּ אוֹתָהּ לְפִי
 48 חֶרֶב וַיִּרְשׁוּ אוֹתָהּ וַיִּשְׁבוּ בָּהּ וַיִּקְרְאוּ לְלִשָּׁם דָּן כִּשֵּׁם דָּן אֲבִיהֶם: וְאֵת נַחֲלַת מִטָּה
 35 בְּנֵי דָן לְמִשְׁפַּחָתָם הָעָרִים הָאֵלֶּה וְחֲצֵרֵיהֶן:
 49 וַיְכַלּוּ לְנַחֵל אֶת הָאָרֶץ לְנְבוּלָתֶיהָ וַיִּתְּנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נַחֲלָה לַיהוֹשֻׁעַ בֶּן נּוֹן
 2 בְּתוֹכָם: עַל פִּי יְהוָה נָתַן לוֹ אֶת הָעִיר אֲשֶׁר שָׂאֵל אֶת הַקָּמֶת סָרַח בְּהַר אַפְרַיִם
 וַיִּבְנֶה אֶת הָעִיר וַיִּשְׁב בָּהּ:
 51 אֵלֶּה הַנַּחֲלָת אֲשֶׁר נָחֲלוּ אֲלֵעוֹר הַכֹּהֵן וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נּוֹן וְרָאשֵׁי הָאֲבוֹת לְמִשְׁוֹת
 40 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּנוֹרָל בְּשֵׁלָה לְפָנָי יְהוָה פִּתַּח אֶהֱלֵ מוֹעֵד וַיְכַלּוּ מַחֲלָק אֶת הָאָרֶץ:

22 ואל בני נד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הנלעד את פינחס בן אלעזר הכהן:
 ועשרה נשיאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל ממות ישראל ואיש
 ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל: ויבאו אל בני ראובן ואל בני נד ואל
 חצי שבט מנשה אל ארץ הנלעד וידברו אתם לאמר: כה אמרו כל עדת יהוה
 5 מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם
 לכם מובח למרדכם היום ביהוה: המעט לנו את עון פעור אשר לא הסהרנו
 ממנו עד היום הזה ויהי הנגף בעדת יהוה: ואתם תשובו היום מאחרי יהוה והיה
 אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף: ואך אם טמאה ארץ
 ארצותכם עברו לכם אל ארץ ארצות יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחווה בתוכנו
 10 וביהוה אל תמרדו ואותנו אל תמרדו בבנותכם לכם מובח מבלעדי מובח יהוה
 אלהינו: הלוא עָקָן בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף
 והוא איש אחד לא ננע בעונו:
 21 ויענו בני ראובן ובני נד וחצי שבט המנשה וידברו א-ל- ראשי אלפי ישראל:
 אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם במרד ואם
 15 במעל ביהוה אל תושיענו היום הזה: לבנות לנו מובח לשוב מאחרי יהוה ואם
 להעלות עלינו עולה ומנחה ואם לעשות עלינו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש: ואם
 לא מִקְצָנָה מִדְּבַר עֵשִׂינוּ את זאת לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה
 לכם וליהוה אלהי ישראל: ונכול נתן יהוה בנינו וביניכם בני ראובן ובני נד את
 הירדן אין לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את בנינו לבלתי ירא את יהוה:
 20 ונאמר נעשה נא לנו * * * לבנות את המובח לא לעולה ולא לזבח: כי עד הוא
 בינינו וביניכם ובין דורותינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפנינו בעלותינו
 ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בניכם מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה: ונאמר
 28 והיה כי יאמרו אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו ראו את הבנית מובח יהוה אשר
 עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינינו וביניכם: חלילה לנו ממנו
 29 למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מובח לעלה למנחה ולזבח מלבד
 25 מובח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו:
 וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי אלפי ישראל אשר אתו את
 הדברים אשר דברו בני ראובן ובני נד ובני מנשה וייטב בעיניהם: ויאמר פינחס
 31 בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני נד ואל בני מנשה היום ידענו כי בתוכנו
 יהוה אשר לא מעלתם ביהוה המעל הזה או הצלתם את בני ישראל מיד יהוה:
 30 וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני נד מארץ
 הנלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם דבר: וייטב הדבר בעיני בני
 33 ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את
 הארץ אשר בני ראובן ובני נד ישבים בה: ויקראו בני ראובן ובני נד למובח
 34 הנלעד: כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים: 35

23 ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע א
 זקן בא בימים: ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו ויאמר
 2 אלהם אני זקנתי באתי כימים: ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אליכם
 3 לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: ראו הפלתי לכם
 4 את הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי
 5 ו-עד הים- הגדול מכוא השמש- יהיה נבולכם-: ויהוה אלהיכם הוא יהִדְפֶם מפניכם
 6 והוריש אתם מלפניכם ויִרְשֶׁתֶם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם: וחזקתם
 מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין

21,27 למשפחת בני קֶהֶת הַנּוֹתָרִים: וּלְבְנֵי גֵרְשׁוֹן מִמִּשְׁפַּחַת הַלְוִיִּם מִחֲצֵי מִטֵּה מְנַשֶּׁה
 אֵת עֵיר מְקַלֵּט הַרְצַח אֵת גִּלְוֹן בְּבִשְׁן וְאֵת מְנַרְשֶׁה וְאֵת בַּעֲשָׂתָרָה וְאֵת מְנַרְשֶׁה
 29.28 עֵרִים שֵׁתִּים: וּמִמִּטֵּה יִשְׁשַׁכַּר אֵת קִשְׁיוֹן וְאֵת מְנַרְשֶׁה אֵת דְּבָרַת וְאֵת מְנַרְשֶׁה: אֵת
 ל יִרְמוֹת וְאֵת מְנַרְשֶׁה אֵת עֵיִן נְגִים וְאֵת מְנַרְשֶׁה עֵרִים אַרְבַּע: וּמִמִּטֵּה אֲשֵׁר אֵת
 31 מִשְׁאֵל וְאֵת מְנַרְשֶׁה אֵת עֵבְדוֹן וְאֵת מְנַרְשֶׁה: אֵת חֶלְקֶת וְאֵת מְנַרְשֶׁה וְאֵת רַחֵב
 32 וְאֵת מְנַרְשֶׁה עֵרִים אַרְבַּע: וּמִמִּטֵּה נַפְתָּלִי אֵת עֵיר מְקַלֵּט הַרְצַח אֵת קָדֵשׁ בְּנִלְוִל
 וְאֵת מְנַרְשֶׁה וְאֵת חֲמַת דָּאָר וְאֵת מְנַרְשֶׁה וְאֵת קֶרְתָּן וְאֵת מְנַרְשֶׁה עֵרִים שְׁלֹשׁ:
 33 כֹּל עֵרֵי הַגֵּרְשֹׁנִי לְמִשְׁפַּחַתֶּם שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה עֵיר וּמְנַרְשֵׁיהֶן:
 34 וּלְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְרָרִי הַלְוִיִּם הַנּוֹתָרִים מֵאֵת מִטֵּה זְבוּלֹן אֵת יִקְנָעִם וְאֵת
 לֵה מְנַרְשֶׁה אֵת קֶרְתָּה וְאֵת מְנַרְשֶׁה: אֵת יִרְמֵנָה וְאֵת מְנַרְשֶׁה אֵת נְהַלֵּל וְאֵת מְנַרְשֶׁה
 10 עֵרִים אַרְבַּע: וּמִמִּטֵּה רְאוּבֵן אֵת עֵיר מְקַלֵּט הַרְצַח אֵת בָּצֵר בַּמְדְּבָר וְאֵת מְנַרְשֶׁה
 36 וְאֵת יַחֲזֵה וְאֵת מְנַרְשֶׁה וְאֵת קִדְמָתָה וְאֵת מְנַרְשֶׁה וְאֵת מִיפְעֵת וְאֵת מְנַרְשֶׁה עֵרִים
 אַרְבַּע: וּמִמִּטֵּה נָדָב אֵת עֵיר מְקַלֵּט הַרְצַח אֵת רַמַּת בְּנֵלְעָד וְאֵת מְנַרְשֶׁה וְאֵת מַחֲנֵים
 37 וְאֵת מְנַרְשֶׁה: אֵת חֲשֹׁבוֹן וְאֵת מְנַרְשֶׁה אֵת יַעֲזֹר וְאֵת מְנַרְשֶׁה כֹּל עֵרִים אַרְבַּע:
 38 כֹּל הָעֵרִים לְבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחַתֶּם הַנּוֹתָרִים מִמִּשְׁפַּחוֹת הַלְוִיִּם וַיְהִי גֹדְלָם עֵרִים
 39 שֵׁתִּים עֶשְׂרֵה: כֹּל עֵרֵי הַלְוִיִּם כַּתוּךְ אֶהְיֶה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֵרִים אַרְבַּעִים וּשְׁמֹנֶה
 מ וּמְנַרְשֵׁיהֶן: תְּהִיִּינָה הָעֵרִים הָאֵלֶּה עֵיר עֵיר וּמְנַרְשֵׁיהֶן סְבִיבֹתֶיהָ כֵּן לְכֹל הָעֵרִים
 הָאֵלֶּה:

41 וַיְהִי יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֵת כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָתֵת לְאֲבוֹתָם וַיְרֻשׁוּהָ וַיֵּשְׁבוּ
 42 בָּהּ: וַיְהִי יְהוָה לָהֶם מְסָבִיב כְּכֹל אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתָם וְלֹא עָמַד אִישׁ בַּפְּנֵיהֶם
 43 מִכָּל אִיבִיהֶם אֵת כָּל אִיבִיהֶם נָתַן יְהוָה בִּידָם: לֹא נָפַל דְּבַר מִכָּל הַדְּבָר הַטּוֹב
 אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵבֵל בָּא:

22,2.8 אִזְ יִקְרָא יְהוֹשֻׁעַ לְרְאוּבֵנִי וּלְגַדִּי וּלְחֲצֵי מִטֵּה מְנַשֶּׁה: וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אַתֶּם
 שְׁמַרְתֶּם אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם אֵת אֲחֵיכֶם זֶה יָמִים רַבִּים עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּשְׁמַרְתֶּם אֵת מִשְׁמַרְתִּי
 3 אַתְכֶם: לֹא עֲזַבְתֶּם אֵת אֲחֵיכֶם וְעַתָּה הַנִּיחַ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְאֲחֵיכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וְעַתָּה
 4 פָּנּוּ וּלְכוּ לְכֶם לְאֵהֲלֵיכֶם אֶל אֶרֶץ אֶהְיֶתְכֶם אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מִשָּׁה עֵבֶד יְהוָה בַּעֲבֹר
 הַיַּרְדֵּן: רַק שָׁמְרוּ מְאֹד לַעֲשׂוֹת אֵת הַמִּצְוָה וְאֵת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם מִשָּׁה
 עֵבֶד יְהוָה לְאֵהֲבָה אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְלַבֵּת כָּל דְּרָכָיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתַי וּלְדַבְּקָה
 30 בּוֹ וּלְעַבְדוֹ כָּל לַבְבָּכֶם וּבְכָל נַפְשֹׁכֶם: וַיְבָרַכְם יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁלַחֵם וַיֵּלְכוּ אֶל
 אֵהֲלֵיהֶם:

7 וּלְחֲצֵי שֵׁבֶט הַמְּנַשֶּׁה נָתַן מִשָּׁה בְּקֶשֶׁן וּלְחֲצֵי נָתַן יְהוֹשֻׁעַ עִם אֲחֵיהֶם מֵעֵבֶר
 הַיַּרְדֵּן יַמֵּה
 8 וַיְבִי שְׁלַחַם יְהוֹשֻׁעַ אֶל אֵהֲלֵיהֶם וַיְבָרַכְם: « כִּנְכָסִים רַבִּים שָׂבוּ אֶל אֵהֲלֵיהֶם
 וּבְמִקְנֵה רֵב מְאֹד בְּכֶסֶף וּבִזְהָב וּבְנַחֲשֵׁת וּבְכִרְוֹל וּבְשִׁלְמוֹת הַרְבֵּה מְאֹד חֲלָקוֹ שֶׁלֹּל
 אִיבֵי־הֶם עִם אֲחֵי־הֶם:

9 וַיֵּשְׁבוּ וַיֵּלְכוּ בְנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גַד וּחֲצֵי שֵׁבֶט הַמְּנַשֶּׁה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁלַחַ
 אֲשֶׁר בָּאָרֶץ כְּנַעַן לְלַבֵּת אֶל אֶרֶץ הַנְּלָעָד אֶל אֶרֶץ אֶהְיֶתְם אֲשֶׁר נִאֲחָזוּ בָּהּ עַל פִּי
 40 יְהוָה בְּיַד מִשָּׁה: וַיָּבֹאוּ אֶל גִּלְלוֹת הַיַּרְדֵּן אֲשֶׁר בָּאָרֶץ כְּנַעַן וַיִּבְנוּ בְנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי
 11 גַד וּחֲצֵי שֵׁבֶט הַמְּנַשֶּׁה שָׁם מִזְבַּח עַל הַיַּרְדֵּן מִזְבַּח גְּדוֹל לְמֵרָאָה: וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְאָמַר הִנֵּה בָנוּ בְנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גַד וּחֲצֵי שֵׁבֶט הַמְּנַשֶּׁה אֵת הַמִּזְבֵּחַ אֵל
 12 מִלֵּא אֶרֶץ כְּנַעַן אֶל גִּלְלוֹת הַיַּרְדֵּן אֵל עֵבֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְהָלוּ
 13 כָּל עַדַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֵׁלַח לַעֲלוֹת עֲלֵיהֶם לְצַבֵּא: וַיִּשְׁלַחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל בְּנֵי רְאוּבֵן

- לעינינו את האתת הגדלות האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל 24
 העמים אשר עברנו בקרבם: ויגרש יהוה את כל העמים ואת האמרי יושב הארץ 18
 מפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו: ויאמר יהושע אל העם לא 19
 תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים קרשים הוא אל קנא הוא לא ישא לפשעכם
 ולחטאותיכם: כי תעובו את יהוה ועברתם אלהי נָכַר ושב ודַרַע לכם וכלה 5
 אתכם אחרי אשר היטיב לכם: ויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נעבד: 21
 ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם כחרתם לכם את יהוה לעבד 22
 אותו: ועתה הסירו את אלהי הנָכַר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה 23
 אלהי ישראל: ויאמרו העם אל יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע: 24
 ויכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק ומשפט בשָׁכֶם: ויכתב 26. כה
 יהושע את הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת
 האלה אשר במקדש יהוה: ויאמר יהושע אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה 27
 בנו לעדה כי היא שמעה את כל אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה
 פן תכחשון באלהיכם: וישלח יהושע את העם איש לנחלתו: 28
 ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר 15
 שנים: ויקברו אתו בנבול נחלתו בתְּמַנַת קָרַח אשר בהר אפרים מצפון להר ל
 גֵּעִשׁ: ויעבד ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הוֹקְנִים אשר האריכו ימים 31
 אחרי יהושע ואשר ירעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל:
 ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשָׁכֶם בחלקת 32
 השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור אבי שָׁכֶם במאה קשיטה ויהי ל-יוסף 20
 לנחלה: ואלעזר בן אהרן מת ויקברו אתו בנבעת פינחס בנו אשר נתן לו בהר 33
 אפרים:

— יהושע —
 (2) 24.22 ויאמרו עדים

23.7 ושמאול: לבלתי בוא בנוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא
 8 תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדום ולא תשתחוו להם: כי אם ביהוה אלהיכם
 9 תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה: ויורש יהוה מפניכם ניום גדלים ועצומים
 י ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה: איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה
 11 אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם: ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה
 12 את יהוה אלהיכם: כי אם שוב תשובו ודבקתם ביהוה הגוים האלה הנשארים
 13 האלה אתכם והתחתנתם בהם וכאתם בהם והם בככם: ידוע תדעו כי לא יוסף
 יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפת ולמוקש ולשטמ
 14 יהוה אלהיכם: והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם וככל
 15 נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם
 עליכם הכל באו לכם לא נפל ממנו דבר אחד: והיה כאשר בא עליכם כל הדבר
 הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יביא יהוה עליכם את כל הרבר הרע
 עד השמידו אותכם מעל הארמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם:
 16 בעברכם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועברתם אלהים אחרים
 והשתחיתם להם:

24.א ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שקמה ויקרא לזקני ישראל ולראשי
 2 ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים: ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר
 יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי
 3 נחור ויעבדו אלהים אחרים: ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך
 4 אותו בכל ארץ כנען וארב את זרעו ואתן לו את יצחק: ואתן ליצחק את יעקב
 ה ואת עשן ואתן לעשו את הר שעייר לרשת אותה ויעקב ובניו ירדו מצרים: ואשלח
 את משה ואת אהרן ואלף את מצרים יבנפלאות: אשר עשיתי בקרבן ואחר
 6 הוצאתי אתכם: ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי
 7 אבותיכם ברכב ובפרשים ים סוף: ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביניכם ובין
 המצרים ויבא עליו את הים ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי במצרים
 8 ותשבו במדבר ימים רבים: ואביאה אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן
 9 וילחמו אתכם ואתן אותם בירכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם: ויקם בלק
 10 בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא ובלעם בן בעור לקלל אתכם:
 11 ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם מידו: ותעברו את
 הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו ככם בעלי יריחו האמרי והפרזי והכנעני והחתי
 12 והגרנשי החוי והיבוכי ואתן אותם בירכם: ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש
 13 אותם מפניכם שנים עשר מלכי האמרי לא בהרבך ולא בקשתך: ואתן לכם
 14 ארץ אשר לא יגעת בה וערים אשר לא בניתם ותשבו בהם כרמים ויתים אשר
 15 לא נטעתם אתם אכלים: ועתה יראו את יהוה ועברו אתו בתמים ובאמת והסירו
 16 את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה: ואם רע
 בעיניכם לעבד את יהוה פתרו לכם היום את מי תעבדון אם את אלהים אשר
 עבדו אבותיכם אשר בעבר הנהר ואם את אלהי האמרי אשר אתם יושבים
 17.16 ויען העם ויאמר חלילה לנו מעוב את יהוה לעבד אלהים אחרים: כי יהוה
 אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה

--- אבא ---

(*) 23.10 וחרה אף יהוה בכם ואברתם מקרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם

Ⓟ in cc. 12-22.

The constant use of the perfect with ו (ועבר; ויצא &c.) is a little suspicious. It is characteristic of these chapters both in P and JE; as are also most of the terms used in describing the boundary lines. These facts suggest a closer connection between P and JE here than elsewhere, possibly a use of JE by P rather than a combination of JE with P by RP. The obvious mutilations of the lists of cities in the Northern tribes, 19,5.30.38, might be due to the altered circumstances of the Jews of the Restoration. The original lists gave the cities occupied by the Israelites before the Captivity; when P or RP edited Joshua, the cities which were formerly Israelite but did not come into the possession of the restored Jews, were omitted.

Suspicious were by the use of the perfect with ו are strengthened by the occurrence in 15,3 of the clause וְהָיָה לָכֵן גְּבוּל גֹּבַהּ. The use of a perfect may be explained as due to the late authorship of the sections, or as a frequentative usage expressing what is continuously true; but the לָכֵן, if original, suggests another explanation.

In Ex. 25-31 instructions are given to Moses for the building of the Tabernacle &c.; in Ex. 35-40 we are told how these instructions were carried out, the narrative being repeated *verbatim* from the instructions, with the simple substitution of past tenses for future. In the instructions the perfect with ו is regularly used to express a command; in 35-40 these perfects are regularly changed into imperfects with ו *consecutive*. In 36,29.30 (based on 26,24.25) the perfects of the instructions are by an oversight copied into the narrative without correction.

May not the tenses in Joshua and the form of the clause in 15,3 have a similar explanation? The account of the boundaries was given originally in the form of instructions from JHWH to Joshua, or from Joshua to the people. Our present account was adapted from the original as Ex. 35-40 was from Ex. 25-31, but the editor, who made this adaption in Joshua, wrote when the classical idiom of the perfect with ו was neglected and did not feel it necessary to alter these tenses. The supposition that these perfects are frequentative is rendered improbable by the fact that they are constantly connected with imperfects with ו consecutive (15,2.3 ועבר . . . ויהי).

If this view were adopted 15,3 would, like Ex. 36,29.30, be a clause left by inadvertence in its original form; and the frequent variations of K^cthib and Q^rê between וְהָיָה and וְהָיָה might also be traces of the process of adaptation.

- I (2) Omit (α) with Ⓞ, ALBERS, DILLM. and KAUTZSCH. In this and other cases glosses &c. not found in Ⓞ are probably glosses later than the MSS from which Ⓞ was translated and, therefore, better treated as variations of the text. There is no real difference between late modifications of the text and glosses; authorities, therefore, do not clearly distinguish them, and it may be understood that when authorities are quoted in support of an omission, such quotations include cases where they treat the words as a gloss.
- (4) Omit (β) with Ⓞ (ALBERS, DILLM. KAUTZSCH). Interrupts the connection between the first and second וְעַי. The use of *Hittites* for *Canaanites* generally is very unusual, only Ez. 16,3.45.
- (7) Omit (γ) with Ⓞ (DILLM.). Note מַמְנֵי with masc. suffix.

—412— Critical Notes on Joshua —413—

AMONGST recent work on the analysis of the Book of Joshua, attention may be called to the analysis given in DRIVER's *Introduction to the O. T.*; in W. E. ADDIS, *Documents of the Hexateuch*, Vol. i (London, 1892); and in E. ALBERS' *Die Quellenberichte in Josua i—xii* (Bonn, 1891).

With the exception of c. 24 and fragments directly connecting with Jud. 1, ADDIS does not separate J and E in Jud.; on the other hand careful attention has been given to the removal of RD additions, and ADDIS definitely assigns 19, 12, 8^a, 9, 10^a, 15, 17^a, 25, 26^a, 32, 35, 37, 40, 46 to JE. He also gives to JE sections usually held to be RD possibly on a JE basis, *viz.* 5, 1; 10, 28-31, 33, 34, 36-39, 43. On this latter point there is little real difference between the two positions.

DRIVER indeed separates JE into two parallel narratives in cc. 3 and 4, but does not determine which is J, and which E; c. 24 is ascribed to E; otherwise JE is not analyzed into J and E. The strata of RD are not distinguished.

ALBERS on the other hand carries the analysis not only of J and E, but also of J¹ and J², E¹ and E² into minute detail, leaving very little JE not divided up. He has recourse to equally minute and also to very extensive transpositions of clauses and paragraphs of the text. Like ADDIS he is inclined to enrich E at the expense of RD. This minute work is based upon very careful investigation and ingenious reasoning and in many respects makes a very valuable contribution to the analysis of JE in Joshua; but the data do not admit of the exact and complete analysis which ALBERS obtains.

A special feature of ALBERS' work is the analysis of RD into D^a; the author of Deut. 1-3; 31, 1-8, and D^b; the author of Deut. 4, 29, 30. D^a is anxious to emphasize the fact that Joshua was the fully accredited successor of Moses; D^b dwells upon his exact observance of the Law. ALBERS refers to D^a: 1, 3, 6, 9, 12, 17^a, 18^a; 3, 7; 4, 14; 6, 27; 8, 1^a, 2^b, 18^a; 10, 8, 25; — and to D^b: 1, 7, 8, 17^b, 18^b; 2, 9^b, 11, 24; 4, 21, 24; 6, 18; 7, 12^b, 14, 15, 24, 25^b, 26^a; 8, 2^a, 24^a, 27, 30, 35; 9, 9^b, 10, 24, 27^b; 10, 1^a, 40, 42; 12, 1, 6, 7^b, 8^b.

The presence of more than one Deuteronomistic hand in Joshua is very probable, but this or any other analysis of the RD sections between two or more Redactors has not yet been sufficiently tested to be regarded as established.

- 5 (2) תַּנְשׁוּ . . . . שׁוּב, Θ בַּשׁ (καθίσας) and $\wedge$ הַנְשׁוּ.
 (4^b-6^a) Θ ὅσοι ποτέ ἐγένοντο ἐν τῇ ὁδοῦ, καὶ ὅσοι ποτέ ἀπερίτμητοι ἦσαν τῶν ἐξεληλυθότων ἐξ Αἰγύπτου, πάντας τούτους περιέτευσεν Ἰησοῦς· τεσσαράκοντα γάρ και δόο ἔτη ἀνέστραπται Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαδβαρείτιδι· ⁶ διό οἱ ἀπερίτμητοι ἦσαν οἱ πλείστοι αὐτῶν τῶν μαχίμων τῶν ἐξεληλυθότων ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οἱ ἀπειθήσαντες τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ. HOLLENBERG (*Progr.* p. 18) remarks: Θ 5
enthalt einen ganz andern Text, völlig fehlt 4b; 5 und 6 stehen beinahe in umgekehrter Ordnung, anderes dagegen ist zugesetzt. Offenbar war an der sachlich schwierigen Stelle vielfach korrigiert worden, aber der Θ vorliegende Text macht die Sache nur noch dunkler. Fast scheint es, als ob Θ hier nicht unversehrt geblieben ist, denn was wir jetzt lesen, ist geradezu unsinnig und voller Widersprüche. It is not certain that a Heb. text different from $\mathbb{A}$ underlies Θ ; the re-arrangement, omissions &c., seem due partly to an attempt to construct a single continuous account, out of the double statement in $\mathbb{A}$, and partly to the anxiety of the translators and copyists to get rid of the obscurity and confusion. These 15
 well-meant efforts have been worse than useless. It is quite probable that, as ALBERS suggests, there was a JE basis for these elaborate explanations, but if so it must have been as entirely different in substance from the present text, as the JE basis of c. 22 from its present form.
- (6) לַנְּ, $\mathbb{A}\Theta$, a reminiscence of Deut. 6,23 &c. Some Heb. MSS read בַּלְּ, and $\mathfrak{J}$ 20 omits the clause.
- (11.12, Θ $\wedge$ הַסַּבְתָּ הַסַּבְתָּ, and הַסַּבְתָּ; $\mathfrak{J}$ follows Θ except that the first הַסַּבְתָּ is represented by *die altera*. If read, the second הַסַּבְתָּ will still be a gloss referring and equivalent to the first. DILLM., however, understands it to mean *a day later than the morrow*, (*cf.* 11). 25
- (13-15) JE with ALBERS, DILLM. DRIVER, ADDIS; WELLM. somewhat doubtful; KUFENY. *Introd.* § 13, note 21: "צָבָא יְהוּדָיִם is late (*ψ* 103,21; 148,2; *cf.* 1 K. 22,19), and hence it would seem to follow that the idea of a captain of that host must be late too. It has no real parallel either in Ezekiel or in Zech. 1—8, but only in Dan. 10,12 *seqq.* We cannot be accused of rashness, then, in placing Josh. 5, 30 13-15 among the later pericopes." It is, however, difficult to understand why a late writer should have composed this section; and why, if it is a late addition, we have only a disconnected fragment. Probably with ADDIS (*Doc. of Hex.* i, 207) the late phrases are due to an editor. Possibly this theophany originally introduced the account of the institution of circumcision by Joshua, and it received its present form, when it was transferred to its present position. 35
- (14) אֵל, $\Theta\mathfrak{J}$; some MSS לוּ.
- 6 (3-6) Θ omits a large portion of these verses, probably because here as elsewhere, it carries the harmonizing and simplifying (?) work of the Redactors a stage 40 further.
- (7) וַיֵּצֵא, Q^{rc}, $\mathfrak{J}\mathfrak{S}\mathfrak{C}$; $\mathbb{A}$, and apparently Θ παραγγείλατε = וַיִּצַּח; read וַיֵּצֵא, which, however, is quite incompatible with the context.
- (8) $\mathbb{A}$ + וַיֵּצֵא יְהוָה בְּאֶזְרֵי יְהוֹשֻׁעַ אֶל הַנָּחַל, and reads עָבְרוּ for וַיֵּצֵא. The text adopted follows Θ . $\mathbb{A}$ has turned a part of the instructions into a narrative of facts; but in both 45 J and E it is too early for the actual movement to begin. Probably עָבְרוּ was read for וַיֵּצֵא by accidental omission of ו, and the initial clause was inserted as a gloss to restore the sense.
- (17) וַיֵּצֵא בְּנֵי הַחֲבֵרִים to end, Θ ; *cf.* 25.
- (18) הַחֲבֵרִים, with HOLLENBERG, DILLM. ADDIS, Θ ἐνθυμήθεντες, *cf.* 7,21. $\mathbb{A}$ הַחֲבֵרִים. 50
 בֵּית $\Theta\mathfrak{J}\mathfrak{S}$, as in 19.
- (25) מַלְאכֵיהֶם, only elsewhere of the spies in 17^{b3} ($\wedge$ Θ). Here Θ has κατασκοπεύσαντας = מַלְאכֵיהֶם as generally. HOLLENBERG would follow Θ .

- 1 13. וְנָתַן אִלֵּי. It is better to have either two perfects or two participles. KAUTZSCH translates two perfects with Θ κατέπαυσεν ὑμᾶς καὶ ἔδωκεν, and $\mathfrak{J}$ *dedit tibi requiem, et omnem terram*. But these versions may simply have translated according to the general sense and not have read הָנִיחַ.
15. Omit δ , with Θ (ALBERS, KAUTZSCH, DILLM.). 5
- 2 4. והצפנו אִלֵּי. Singular suffixes are not uncommonly used in reference to a collective plural, *e. g.* Israelites, but this reference to שָׂנֵי is very difficult. $\mathfrak{J}$ *abscondit* without an object, points to a reading והצפן; and Θ ἔκρυπεν αὐτούς would be a natural rendering of the same reading; from which the אִלֵּי reading arose by the 10 accidental repetition of the י of the following והאמר.
9. Θ וְכִי נִמְנוּ וְנִי.
12. Θ וְנִתְחַם לִי אֹת אֲמַת.
- 15^b. Θ . The words, as they stand, seem to be two independent glosses inserted to explain how they could get out of the city. When the walls fall in c. 6, we are 15 not told how Rahab's house was preserved. On the other hand this would account for the omission of the words by Θ , so that the two clauses may result from combining two sources.
21. Θ וְיִלְכוּ to end. When 21^b was omitted, וְיִלְכוּ would disappear before the וְיִלְכוּ of v. 22. DILLM. suggests that it was too soon to put the cord in the window, but 20 the recurring וְיִלְכוּ sufficiently accounts for the various reading.
- 3 14. The article in הארון shows that הברית is redactional.
15. וְנִשְׂאֵי הָאָרוֹן with Θ ; אִלֵּי; $\mathfrak{J}$ *ingressisque eis Jordanem*. Possibly נִשְׂאֵי הָאָרוֹן should be omitted altogether. Elsewhere in this narrative the priests are always mentioned 25 as the bearers of the ark, and the occurrence of the phrase without the priests seems improbable; nor is it likely that there was a form of the story in which the ark appeared without any priests.
16. אִלֵּי K^othib; באדם, Q^orè; מאדם; Θ for מֵאָדָם מֵאָדָם הָרַחֵק מֵאָדָם μακρὰν σφόδρα σφόδρως, reading הָרַחֵק מֵאָדָם מֵאָדָם, and carrying on the last ם to the following הָעִיר. 30 Σ: ἀπὸ Ἀδομ. Both the name *Adam* and the description of it as *the city* are suspicious. The original reading was not improbably: הָרַחֵק מֵאָדָם מֵהָעִיר וְנִי.
- 4 (8). יהושע, Θ Κύριος τῷ Ἰησοῖ, a combination of the readings יהושע and יהוה, which some Θ MSS supplement by adding ὁ θεός. 35
- (10). Omit (a) with Θ , like the preceding words from עַד תֵּם הָעַם, this is a somewhat mechanical gloss. ALBERS' translation *bis vollendet waren die Worte die Josua auf Befehl Jahwes zu dem Volke redete*, necessitates a very extensive re-arrangement of the different sections of the narrative. The redactor may have transposed his material to the extent ALBERS supposes, but if he did, the restoration 40 of the original cannot be accomplished with any certainty.
- (11). הַבְּהֵמִים, Θ οἱ λίθοι.
- (16). אִלֵּי הָעִירוֹת, a P term, which must be due to a scribe's mistake; Θ ^M as text τῆς διαθήκης; Θ ^V has the *conflate* reading τῆς διαθήκης τοῦ μαρτυρίου.
20. Often ascribed to R^D or D², but a Deuteronomistic writer would not go out of 45 his way to emphasize the sanctuary at Gilgal. On the other hand, the account of these twelve stones is finished in v. 8; but RJE having expanded the narrative by sections from J, feels it necessary to repeat and amplify the account of the twelve stones.
- (21). אֲבוֹתָם, Θ ὑμᾶς. 50
- (24). אִלֵּי אֲתָם; an impossible construction after לִסְעֵן.
- 5 (1). עֲבָרָם, Q^orè and many MSS; also Θ $\mathfrak{J}$.

- 9 1.2. Θ places before 8, 30.
 1 Θ + των Αγορραίων as in 5 1.
 4 Θ יצונו, with most Versions and editors; M יצונו.
 7 M כתיב ויאמר; ויאמר, Q^{re} with $\mathcal{C}$ and some Heb. MSS, cf. רבי and אברהם.
 (14) Θ οι ἄρχοντες, a correction to harmonize with 15 &c., so DILLM.; HOLLENBERG, however, wishes to accept the Θ reading. 5
 21 Θ α.
 יהו, following Θ ; M יהו. The M text is clearly corrupt; probably the יהו should be omitted as an accidental repetition of the יהו.
 והעשו בל־העדה, with Θ^M καὶ ἐποίησαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ, *apud* SWEET, *i. l.* — M § inserts $\text{למאן למאן למאן למאן}$, instead of the above phrase. The omission by M was due to homæoteleuton of העדה בל־העדה. 10
 27 Θ + διὰ τοῦτο ἐγένοντο οἱ κατοικούντες Γαβρων ἔυλοκόποι καὶ ὄδροφόροι.
- 10 1 קצ, Θ throughout בעזק, as in Jud. 1.57; apparently through a mistaken con- 15
 nection of Adonizedek with Bezek in 1 5.
 2 Θ ויהי בקרבם and ויהי מן הנהגה. 20
 3 Θ Ελαυ, cf. 33; Θ Φιδων; Θ Οδολλαμ throughout.
 (10) Θ Ορωιν *i. e.* הרונים.
 (13) Θ הלא היא בתוכה... הישר. 20
 (15) Θ , to avoid the discrepancy with 21; cf. 43.
 20 M והוא שרדו מן השרידים שרדו מהם ויבאו, the other modifications having been introduced to complete the sense.
 21 שׂא. with KAUTZSCH, DILLM.; M שׂא, the ב being an accidental repetition of the preceding ב שׂא. 25
 23 Θ α.
 (26) Θ β.
 28 Θ את־מלכה.
 היתה, with some Heb. MSS and $\mathcal{C}$; M היתה; M היתה.
 33 Θ Ελαυ, cf. 3. 30
 (37) Θ ואת מלכה את כל עיריה.
 (43) Θ
- 11 12 M κατὰ Σιδώνα (מצר) τὴν μεγάλην. 35
 3 מצר; M , מצר.
 7. After הנה Θ + ἐν τῇ ὀρεινῇ (נה), which might either be omitted or added through its similarity to הנה
 14 Θ הנהגה.
 19 Θ α, and instead of ל השלישה has οὐκ ἔλαβεν, which HOLLENBERG regards as original, but DILLM. points out that ל השלישה implies השלישה. 40
- 12 12 Θ β
 4 Θ γ; cf. 2.
 13 Θ Ασει.
 16 In Θ simply βασιλέα Ηλαδ. 45
 (18) Θ βασιλέα Οφεκ τῆς Αρωκ = Συρων
 19 Θ מן גל, βασιλέα Ασου.
 (20) Θ βασιλέα Συμων, βασιλέα Μααρωθ.
 (21, 22) Θ βασιλέα Καδης, βασιλέα Ζακαχ, βασιλέα Μαρεδωθ.
 23 Θ βασιλέα Ελδωμ τοῦ Φεννεδωρ, βασιλέα Γεει της Γαλιλαιας. 50
 (24) Θ εἴκοσι ἑννέα.

6 26) 6 לפני יהיה 6.

7 1) 6; Josephus, 1 Chr. 2.7 read עבר; as do 63 in 22 20. It is possible that עבן is a mere scribe's error for עבר, which maintained itself because 25 seemed sufficiently accounted for as an etymology of Achor; but it is more probable (so 5 DILLM. that 25 has led to the assimilation of the name of the man to that of the valley.

זברי, 1 Chr. 2, 6; 6 Zaubri.

2 6 בית אין 6.

15 השברים, with 63; but 6 συντέραν 38 10

17 משפחה, with some MSS and 63; but 6 משפחה, an obvious confusion with the משפחה immediately below.

6 against analogy of context.

לבתים, with 38 and some MSS, DILLM. &c.; 6 לנברים, |confusion with 18^b

6 17^b and אתריתו in 18; which HOLLENBERG *Progr.* 13 is inclined to follow. 15

19 6 63.

21 6 K^cthib יאראה 6.

ההיה can only refer to the mantle, so that the wedge of gold is a fragment inserted from the parallel account; the הנם טנים must originally have been in the fem. sing., the masc. plur. being due to the Redactor, cf. 22. 20

(23) 6 בני י 6 וקני (πρεσβυτέρους) cf. 6; 3 6, cf. 24.

24 א: וכל ישראל is in opposition to יהושע, the intervening list is clearly a redactional addition. 6 a which from its place between Achan and his sons is clearly a still later correction.

25 6 from באבנים... וישרפי; 3 from באבנים... ויסקלו, both, however, are an attempt 25 to simplify the passage, cf. 6, 3-6.

26 6 ער היום הזה 6.

8 3) שלש, as the number is unwieldy, some have proposed to read שלש.

6 ונבנו לפניהם 6. DILLM. and HOLLENBERG suggest that it is an accidental re- 30 petition of the concluding phrase of 5.

(7.8) 6 from ונתנם to באש.

9 העמק, cf. 13, which is based on this verse; 6 העם which gives no good sense; 6 9^b and 13.

11 6 K^cthib בניו 35

12 לעי, cf. 9, Q^crē, and 6 לעיר 6 with 33; the text of 6 is much curtailed but appears to have read עיר.

(13) 6 as also 9^b.

וילך with 9, and some Heb. MSS; 6 וילך which DILLM. prefers as an intentional alteration of 9 by R^D. 40

(14) למורר, cf. 7. 5, the going down would naturally be before the ערבה 6 למורר which makes no sense. Nor is it easy to understand how some omitted portion of the story (DILLMANN's suggestion) could account for למורר. As the men of Ai were taken by surprise, what opportunity could there be for an appointed time or place? The present conjecture, however, is advanced with some hesitation 45

6 למיעד לפני הערבה 6.

15^a. 16^a 6.

16 6 K^cthib בעיר, cf. 12.

17 6 a.

20) 6 50

(30-35) 6 reads this section after 9, 2.

33 שטרי, 63, and some Heb. MSS; 6 שטרים, with 6.

6 a

- 15 Neh. 11,26.27: it follows that 28 + names in the other verses have been added from Neh. or from the source used by Neh.
- (30) כבול, so 19,4; 1 Chr. 4,30 בְּהוֹאֵל; Θ Βαιθηλ; $\mathbb{A}$ כבול.
- (32) עין רמון, so 19,7; Neh. 11,29; Θ Ερωμαθ; $\mathbb{A}$ עין רמון.
- (36) Θ יעדיתום.
- (40) להמם, with many Heb. MSS; $\mathbb{A}$ להמם.
- (42) עתר, Θ Ιθακ, a similar uncertainty as to the reading of this name occurs in 1 Sam. 30,30. In 19,7, however, both $\mathbb{A}$ and Θ have עתר.
- (44-45) Θ יצפה, gives two forms of אצוב, and apparently also of פראשה, and counts ten cities instead of nine.
- (47) $\mathbb{A}$ K^othib 'an obvious slip; הנבול.
- (49) רנה, Θ Ρεννα.
- (56) יקרנם, Θ Αρικαν.
- (59) תקיע ינ, inserted with Θ Θεω και Εφραθα, αὕτη ἐστὶ Βαιθλεεμ, καὶ Φατωρ καὶ Αιταν καὶ Κουλον καὶ Ταται καὶ Θωβης καὶ Καρεμ καὶ Γαλει καὶ Θεθηρ καὶ Μανοχω, πόλεις ἑνδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. The forms of names, not found elsewhere can only be given as probable conjectures. This list is necessary for the sake of completeness; without it some of the most important cities of Judah are omitted.
- 16 (2) Θ reads לוח after ביהאל in v. 1, and not after אל בית אל in v. 2.
- (6) $\mathbb{A}$ ועבר אותו, Θ παρελεύσεται with no equivalent for the אותו. The construction of Θ is awkward, and also suggests some corruption or omission.
- 17 (7^a) For שכם . . . . . מאשר, Θ reads Δηλαναθ ἢ ἐστὶν κατὰ πρόσωπον υἱῶν Αναθ, an entirely different reading, of which no explanation has been given.
- (11.12) $\mathbb{A}$ has להוריש את . . . . . שלשה after מנרו ובנותיה, and adds הערים האלה ואת; before ראר ישיבי ראר shows that the following words were originally governed by a transitive verb; and the text has been rearranged to agree with the parallel passage Jud. 1,27.28.
- Θ ייבלעם ובנותיה, and תענך . . . . . תענך, and וישיבי עיןדר ובנותיה; ξ , on the other hand, ואת ישיבי ראר ובנותיה. As the Endor clause does not occur in Jud. 1,27, and Endor is about 25 miles east of Dor, the clause is probably due to accidental repetition of the Dor clause.
- (14-18) Probably introductory to an account of the settlement of the East Manassch, cf. notes on English translation.
- (14.16) בית, with 17; 18,5; $\mathbb{A}$ בני Θ read בני in 17; 18,5 also.
- (15) Θ β, its position also suggests that it is a gloss. At the same time the clause might be omitted through a confusion of רפאים with אפרים, and of בארץ with ביאץ.
- (18) Θ (α).
- 18 (1) Originally prefixed to 14,1 as P's heading to the account of the division.
- (4) Θ β.
- (9) Θ inserts καὶ ἴδουσιν αὐτὴν after בארץ, i. e. ירדנה, cf. 2,1: ראו אתהארץ. HOLLENBERG regards this reading as probably original.
- ירבא; Π if. as in Θ so Θ καὶ ἤνεγκαν; and HOLLENBERG and DILLM. $\mathbb{A}$ Qal. ירבא.
- Θ אל המנהגה שלה.
- (12.14.19) $\mathbb{A}$ K^othib היתה.
- (15) יערים, with v. 14 and Θ ; $\mathbb{A}$ בעל הנבול, assimilated to 15,9; Θ ὅπια εἰς Γασειν (ἘΑ Γαιν); $\mathbb{A}$ יוצא הנבול ימה יוצא; Θ apparently read Γασειν for יוצא, and omitted ימה. The context does not allow us to translate ימה to the sea, and as יצא is used in these sections with a specification

- 20 (β.γ. 6, so WELHL. KUIN. HOLLENBERG, KAUTZSCH and CORNHIL. DILLM. naturally wishes to retain them; and supposes that they have been omitted by 6 as superfluous; but it is curious that 6 should have chosen to omit just the 1) portions of the chapter. They were more probably inserted by a late Redactor to complete the treatment of the subject by adding the provisions of Deut. 19; 5
cf. Deut. 19, 5.6; 4, 42.
- 7) יִקְרָא, 6 και διέστειλε, which in Num. 35, 11 translates הקריה. HOLLENBERG, therefore, 1) proposes יִקְרָא appointed.
- 8) 6 δ which is quite out of place.
- 9) 6 ה. 10

- 21 (5.6, למשפחה מסה bis), with v. 7; All המשפחה מסה, an improbable phrase, without parallel, due to omission of two of the consecutive mems; 6 8 in both verses.
- 16 עשן, with 1 Chr. 6, 44; Josh. 15, 42; 19, 7, and 6 Ασα; All ען. 15
- (22) 6 קבצים, for which 1 Chr. 6, 53 has קצצים.
- 25 יבלעם, with 17, 11 and 1 Chr. 6, 55 בלעם, and 6 λεβαθα. All נה רמן, taken by mistake from 24. HOLLENBERG mentions that many 6 MSS have Βαιθσαν, or Βαισαν, and is inclined to accept this reading; which, however, as DILLM. points out is taken over from 17, 11. 20
- (35) רמנה, with 1 Chr. 6, 62 רמנן; cf. 19 13. 6 ; All רמנה.
- רמנה, so substantially most Heb. MSS and editions, and the Versions, with 1 Chr. 6, 63, 64. 1 Chr. 6 omits or varies the עיר מקלט הרעה clause throughout. Some Heb. MSS omit את הרעה הרעה before בצר, and במדבר after בצר. 6 has not only these words, but also prefixes και πέραν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ ἱερειχων from Chr. The omission was made in a Rabbinical Bible of 1528 on the authority of QAMM and the Masora Magna DILLM.
- (40) After 40 6 repeats 19.49.50, and appends to this a statement that Joshua buried the stone knives used in the circumcision of c. 5, at Timnath-serah. 30

- 22 (1 המשנה, some Heb. MSS have המשנה as in 7.
- (7^b.8. 6 και ἦνίκα ἐξάπέστειλεν . . . . και εὐλόγησεν αὐτοὺς και ἐν χρήμασιν πολλοῖς ἀπήλθοσαν . . . . και διέλαντο . . . . ; All ויברכם: ואמר אליהם לאמר . . . ; ונס בני שלחם . . . ויברכם רבים שובו הלקי. This paragraph was originally a note to 1-6, before 9-34 was added. After the addition, the alterations to All were made to avoid the 35 double statement that they returned in 8 and 9. With the same object in view. 6 וישבו at the beginning of v. 9.
- (10.11. אשר בארץ ב', on the one hand, 'in the land of Canaan', and, אל מול ארץ ב' opposite, or in front of the land of C.), אל עבר בני י', 'over against the Ch. of I. seem to involve a direct contradiction, which has been referred to difference of 40 sources, 10 being possibly P and 11, JE DILLM. KAUTZSCH'. To avoid this RV. translates in the forefront of the land of Canaan, on the side that pertaineth to the Children of Israel'. Such an interpretation of מול, may be supported by the use of מול פנים in Ex. 28, 37 &c., but the usage of אל עבר is unfavorable to this view, and the rest of the chapter seems to assume that the altar is in Gilead. 45 On the other hand, the story is not a combination of parallel narratives; but a very free composition from early material. The composition itself, too, has been worked over by later editors. Under the circumstances it seems scarcely likely that the author introduced unchanged into his work a glaring contradiction of his own statements in 11. Both 10, 11 bear marks of expansion, e.g. אשר בארץ ב' 50 in 10, and אל עבר בני י' or אל מול ארץ ב' in 11. The difficulty has probably arisen through the insertion of אשר בארץ ב' by a scribe or editor, mechanically annotating the verse, without reference to its context.

- 18 of the point reached and not merely of the direction it seems better to consider the text corrupt, and correct conjecturally from 15,9.
- (16) בעמק, with 15,8, and 6 εκ μέρους, 11 בעמק.
  - (19) The suffix of הוצאתיו shows that הגבול is a gloss; Q^{re} emends by reading הוצאות. 5
  - (24) העמנה, Q^{re} העמני.
  - (28) 11 עדים, through confusion with following קדית. 6V reads και πόλεις και Γαβαθηαριαι, 6A Γαβαθ και πόλις Ιαριαι. 10
ארבע עשרה, 6 τρεις και δέκα.
- 19 (2) שבוע, 1 Chr. 4,28, and in some Heb. MSS; may be an accidental repetition of the שבוע in באר שבוע. Fourteen cities are enumerated, though the total named in 6 is only 13. 6 has Σαμαα שמע, as in 15,26.
- (6) שני רמין, one name as 15,32; 6 Ερεμμων; 11 שני רמין (two names)
  - (10-12) רמין, with 1 Chr. 4,32, and 6 Θαλχα, 15
  - (10-12) שריר, 6 שריר.
  - (10-11) 6 Εσεδεκωλα Σεδδουκ, for ער שריר ועלה originally שריר שריר?
  - (13) 11 קמתאר, רמין קמתאר pointed as Pual Part. and translated by RV. that stretch eth unto, a unique and improbable phrase. 6 επι Ρευωνα Αουθαρ Αοζα, a string of names equally out of place as denoting one or three cities. 11's reading probably arose from the text, by the misreading of the ה with האר and consequent changes. 20
אחר after גסב, unusual construction and wrong gender; no equivalent in 6 cf. 16,6.
  - (14) 11 מנפון 11. 25
Here as elsewhere the lists of cities and descriptions of borders are confused together, cf. 27,28,30.
  - (15) 11 יראלה, some Heb. MSS יראלה 6 Ιεριχω; 6 חאל.
  - (15^b) 6.
  - (18) 11 יורעאל, with 6 Ιαζηλ; 11 יורעאלה, to connect with גבול understood as boundary.
  - (28) עברון, with Σ and some Heb. MSS, also 21,30; 1 Chr. 6,59; 6 Ελβων, 6A Αχραβ; 30
11 עברון.
  - (29) 11 after הויסה, reads מהכל אנובה; 6 και από Λεβ και Εχοζοβ; 6 سه سلا; RV. by the region of A., RV^M from Hebel to A. these, however, do not make good sense. DILLM. suggests that 6 read הלב, and compares הלבה which is mentioned with Achzib in Jud. 1,31. Possibly הלב has no connection with ימה, 35 and simply begins the fragment of a list of cities, the ה being an attempt to connect with the preceding, so ה in אנובה.
  - (30) עבה, with Jud. 1,31; 6 MSS Ακκω, Ακκωρ; 6V Αρχοβ; 6 and two Heb. MSS
עבה 11.
  - (34) 6 omits ביהודה in β. The clause is apparently an unintelligible gloss which has 40
crept into the text. The context implies that the tribe of Judah is referred to, and this is geographically impossible.
  - (35) 11 וכרי מבצר הצרים צר; 6 και αι πόλεις τειχήρεις των Τυρίων Τύρος, which is, of course, impossible, but the text is probably confused and amplified through the recurrent צר and צר. 45
  - (46) 11 + והרקון, after ריקון, by accidental repetition; 6.
6 reads v. 48 immediately after v. 46, and combines with 47, Jud. 1,34,35. with misreadings to the effect that Judith conquered Lachish and called it Lasennidak.
  - (47) 11 יצר, 6 και εθλιψαν, 3 concluditur; יצר is translated by θλιβω in Jud. 10,9 &c. 50
DILLM. objects that יצר is usually followed by ל, but the construction here would be covered by the comparative use of מן. 11 יוצא 11 gives no good sense.
לשם, so WIELLH., lengthened form of ליש; 11 לשם.

PRINTING BY W · DRUGULIN

POLYCHROMY BY J · G · FRITZSCHE

D. R. G. M. No. 28784

PAPER FROM FERD · FLINSCH

Leipzig

[All rights reserved]

- 22   Ⓞ has for גלילה, Γαλιλα in 10, and Γαλααδ in 11, for מל it read מל ἐπί τῶν ὀρίων) and translates אֶל עֵבֶר: ἐν τῷ πέραν.
- (20) Ⓞ אֶל before נוע.
- (21) אֶל, with Ⓞ and some Heb. MSS; אֶל אֶל.
- (26) נעשה נא לנו, the construction is broken, probably because what they originally proposed to build did not suit the turn given to the story by the author, who substituted לבנות without regard to the construction.
- (30) וראשי אֶל, וראשי אֶל, the sense requires the omission of ו. Ⓞ reads simply יֵשׁ עֵדָתָא.
- (32) בן אלעזר: Ⓞ as in 30.
- (34) בני ר' ובני ג' Ⓞ Ἰησοῦς. 10
- נלעד אֶל leaving an obvious gap in the text. Ⓞ supplies καὶ εἶπεν before ὅτι (ב). אֶל and some Heb. MSS read ער. It is most natural to read נלעד with DILLM. The original story probably connected with an etymology of Gilead, and the name was omitted by Redactor or scribe as inconsistent either with 10, or with the etymology of Gilead in Gen. 31,47f. 15
- 23 (4^b) אֶל והים הגדול מבווא שמש אֶל, Ⓞ ἀπὸ τῆς θαλάσσης . . . ὀριῆ, cf. Deut. 11,24.
- (16) Ⓞ אֶל (α); 16^a cannot be the protasis both of 15 and 16^b. If 15 is a complete sentence in itself, 15^b is bald and abrupt. 20
- 24 (1) שנסה: Ⓞ Σηλω here and 25, to harmonize with 18,1.22.
- (4) Ⓞ inserts after 4: καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ κραταίον· καὶ ἐκίκωσαν αὐτούς οἱ Αἰγύπτιοι, from Deut. 26,5.6, and omits ואת את משה ואת אהרן at the beginning of 5. Brief as this review of the history is, the absence of any reference whatever to the sufferings of Israel in Egypt is a little remarkable. HOLLENBERG accordingly is inclined to accept the addition of Ⓞ, and to ascribe its omission to homeoteleuton with מצרים in 5. Neither DILLM. nor KAUTZSCH accept it. The connection with D implies some mutual dependence, and D can scarcely be based on this passage.
- (5) באשר אֶל, with Ex. 3,20 and Ⓞ ἔν σημείοις οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς. אֶל באשר אֶל (עשית), as KAUTZSCH says, *gibt keinen Sinn*.
- (6.7) The R clauses are due to a Redactor, who reflected that the men addressed by Joshua had not themselves come out of Egypt, and corrected the text accordingly.
- (12) שנים עשר, with Ⓞ; אֶל שני אֶל. אֶל evidently has in mind the familiar formula with regard to Sihon and Og; but the Jordan has been crossed in 11, and there were certainly more than two conquered kings on the West.
- (17) Ⓞ אֶל מבית עבדים . . . . . האלה.
- (22) Ⓞ אֶל (α), which is unnecessary and breaks the connection.
- (25) בשכם, Ⓞ ἐν Σηλω, as in 1. 40
- (28) Ⓞ places 31 after 28 as in Jud. 2.6.7, which arrangement is clearly wrong here, as the death of Joshua *after these things* is recorded in 29. Ⓞ also adds after 30 the section about the stone knives, already given by Ⓞ after 21.40.
- (32) ויהי ליהוה יוסף לנהלה אֶל, ויהי ליהוה יוסף לנהלה אֶל, 32^b אֶל Ⓞ V, but Ⓞ^{a,b(mg)} and Ⓞ^a read καὶ ἔδωκεν αὐτῶν ἰσθηφ ἐν μερίδι (see SWETE *i. l.*). אֶל is unintelligible unless it 45 refers to the bones, and this view is improbable. ויהי looks like a mechanical adaptation to מאה קשיטה just before it.
- Ⓞ adds at the end of the book a section describing the itinerancy of the Ark, the death and burial of Phinehas, the apostasy of Israel to heathen gods and their subjection to Eglon, king of Moab. This is partly original and partly based 50 on Jud. 3,14.

Manufactured by
GAYLORD BROS. Inc.
Syracuse, N. Y.
Stockton, Calif.

Princeton Theological Seminary-Speer Library

1 1012 00007 1557